

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 10ης Ιουλίου 2003 *

Στην υπόθεση C-15/00,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη αρχικώς από τους C. W. A. Timmermans, H. P. Hartvig και C. Gómez de la Cruz και στη συνέχεια από τους J.-L. Dewost, H. P. Hartvig και C. Gómez de la Cruz, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

υποστηριζόμενη από το

Βασίλειο των Κάτω Χωρών, εκπροσωπούμενο αρχικώς από τον M. A. Fierstra και στη συνέχεια από την J. van Bakel,

το

Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, εκπροσωπούμενο από τους J. Schoo και H. Duintjer Tebbens, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

και από το

Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενο από τον J. Aussant και τους F. van Craeynest και F. Anton, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

παρεμβαίνοντα,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ κατά ΕΤΕε

κατά

Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, εκπροσωπούμενης αρχικώς από τον A. Morbilli και στη συνέχεια από τον E. Uhlmann, επικουρούμενους από τον A. Barav, avocat και barrister,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της απόφασης της διευθύνουσας επιτροπής της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων της 10ης Νοεμβρίου 1999 για τη συνεργασία με την ευρωπαϊκή υπηρεσία καταπολέμησης της απάτης (OLAF),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, J.-P. Puissochet, M. Wathelet και R. Schintgen, προέδρους τμήματος, C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola (εισηγητή), P. Jann, B. Σκουρή, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr και A. Rosas, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs
γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις αγορεύσεις των διαδίκων κατά τη συνεδρίαση της 3ης Ιουλίου 2002, κατά την οποία η Επιτροπή εκπροσωπήθηκε από τον M. Petite, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών από τον N. Bel, το Κοινοβούλιο από τους J. Schoo και H. Duintjer Tebbens, το Συμβούλιο από την J. Aussant καθώς και από τους F. van Craeynest και F. Anton και η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων από τον A. Baran,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 3ης Οκτωβρίου 2002,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου της 19ης Ιανουαρίου 2000, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε δυνάμει του άρθρου 237, στοιχείο β', ΕΚ και, επικουρικά, του άρθρου 230 ΕΚ προσφυγή με την οποία ζητεί την ακύρωση της απόφασης της διευθύνουσας επιτροπής της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων της 10ης Νοεμβρίου 1999 για τη συνεργασία με την ευρωπαϊκή υπηρεσία καταπολέμησης της απάτης (OLAF) (στο εξής: προσβαλλομένη απόφαση).
- 2 Με διατάξεις του Προέδρου του Δικαστηρίου της 7ης Σεπτεμβρίου 2000, ελετράπη στο Βασίλειο των Κάτω Χωρών, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης να παρέμβουν προς στήριξη των αιτημάτων της Επιτροπής.

Το νομικό πλαίσιο

Το πρωτογενές δίκαιο

3 Κατά το άρθρο 237, στοιχεία β' και γ', ΕΚ:

«Υπό τους όρους των κατωτέρω διατάξεων, το Δικαστήριο είναι αρμόδιο επί των διαφορών που αφορούν:

[...]

- β) τις πράξεις του Συμβουλίου των Διοικητών της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων (στο εξής: ΕΤΕπ). Κάθε κράτος μέλος, η Επιτροπή και το διοικητικό συμβούλιο της Τράπεζας δύνανται να ασκούν σχετικώς προσφυγή, σύμφωνα με το άρθρο 230,

- γ) τις πράξεις του διοικητικού συμβουλίου της [ΕΤΕπ]. Κατά των πράξεων αυτών δύνανται να προσφεύγουν, σύμφωνα με το άρθρο 230, μόνο κράτη μέλη ή η Επιτροπή και μόνο λόγω παράβασης των τύπων που προβλέπει το άρθρο 21, παράγραφος 2, και παράγραφοι 5 μέχρι και 7 [του πρωτοκόλλου περί του καταστατικού της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων που προσαρτάται στην παρούσα συνθήκη (στο εξής: καταστατικό της ΕΤΕπ)].»

4 Το άρθρο 280, παράγραφοι 1 έως 4, ΕΚ ορίζει:

«1. Η Κοινότητα και τα κράτη μέλη καταπολεμούν την απάτη ή οιαδήποτε άλλη παράνομη δραστηριότητα κατά των οικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας, λαμβάνοντας σύμφωνα με το παρόν άρθρο μέτρα τα οποία θα έχουν αποτρεπτικό χαρακτήρα και θα προσφέρουν αποτελεσματική προστασία στα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα ίδια μέτρα καταπολέμησης της απάτης κατά των οικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας με εκείνα που λαμβάνουν για την καταπολέμηση της απάτης κατά των ιδίων οικονομικών συμφερόντων.

3. Με την επιφύλαξη άλλων διατάξεων της παρούσας Συνθήκης, τα κράτη μέλη συντονίζουν τη δράση τους σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας κατά της απάτης. Για το σκοπό αυτό, διοργανώνουν μαζί με την Επιτροπή, στενή και τακτική συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων αρχών.

4. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251, και μετά από διαβούλευση με το Ελεγκτικό Συνέδριο, λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα στους τομείς της πρόληψης και της καταπολέμησης της απάτης εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας με σκοπό την παροχή αποτελεσματικής και ισοδύναμης προστασίας στα κράτη μέλη. Τα μέτρα αυτά δεν αφορούν την εφαρμογή του εθνικού ποινικού δικαίου ούτε την απονομή της δικαιοσύνης στα κράτη μέλη.»

5 Το άρθρο 183 Α ΕΑ ορίζει:

«Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα ίδια μέτρα καταπολέμησης της απάτης κατά των οικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας, με εκείνα που λαμβάνουν για την καταπολέμηση της απάτης κατά των δικών τους οικονομικών συμφερόντων.

Με την επιφύλαξη άλλων διατάξεων της παρούσας Συνθήκης, τα κράτη μέλη συντονίζουν τη δράση τους που αποβλέπει στην προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας κατά της απάτης. Για τον σκοπό αυτό, διοργανώνουν, με τη βοήθεια της Επιτροπής, στενή και τακτική συνεργασία με τις αρμόδιες διοικητικές τους υπηρεσίες.»

6 Κατά το άρθρο 203 ΕΑ:

«Αν ενέργεια της Κοινότητας θεωρείται αναγκαία για την πραγματοποίηση ενός από τους στόχους της στο πλαίσιο της λειτουργίας της κοινής αγοράς και δεν προβλέπονται από την παρούσα Συνθήκη οι προς τον σκοπό αυτόν απαιτούμενες εξουσίες, το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής και κατόπιν διαβουλεύσεως με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, θεσπίζει ομοφώνως τις κατάλληλες διατάξεις.»

7 Το άρθρο 9 ΕΚ ορίζει:

«Ιδρύεται Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων η οποία δρα μέσα στα όρια των εξουσιών που της ανατίθενται από την παρούσα Συνθήκη και το προσαρτημένο σ' αυτήν καταστατικό.»

- 8 Κατά το άρθρο 266, πρώτο και δεύτερο εδάφιο, ΕΚ:

«Η [ΕΤΕπ] έχει νομική προσωπικότητα.

Μέλη της [ΕΤΕπ] είναι τα κράτη μέλη.»

- 9 Το άρθρο 267 ΕΚ ορίζει:

«Η [ΕΤΕπ] έχει ως αποστολή να συμβάλλει στην ισόρροπη και απρόσκοπτη ανάπτυξη της κοινής αγοράς για το συμφέρον της Κοινότητας προσφεύγοντας στην κεφαλαιαγορά και στους ιδίους της πόρους. Για το σκοπό αυτόν, χωρίς να επιδιώκει κέρδος, διευκολύνει με την παροχή δανείων και εγγυήσεων τη χρηματοδότηση των κατωτέρω σχεδίων, σε όλους τους τομείς της οικονομίας:

[...]

Η [ΕΤΕπ], κατά την εκτέλεση της αποστολής της, διευκολύνει τη χρηματοδότηση επενδυτικών προγραμμάτων σε συνδυασμό με τις παρεμβάσεις των διαρθρωτικών ταμείων και των άλλων χρηματοδοτικών μέσων της Κοινότητας.»

10 Το άρθρο 248, παράγραφοι 1 και 3, ΕΚ ορίζει:

«1. Το Ελεγκτικό Συνέδριο ελέγχει τους λογαριασμούς του συνόλου των εσόδων και των εξόδων της Κοινότητας. Ελέγχει επίσης τους λογαριασμούς του συνόλου των εσόδων και εξόδων κάθε οργανισμού ιδρυομένου από την Κοινότητα, στο βαθμό που η ιδρυτική πράξη δεν αποκλείει τον έλεγχο αυτό.

[...]

3. Ο έλεγχος πραγματοποιείται βάσει εγγράφων και, εν ανάγκη, επιτόπου στα άλλα όργανα της Κοινότητας, στις εγκαταστάσεις κάθε οργανισμού που διαχειρίζεται έσοδα ή έξοδα για λογαριασμό της Κοινότητας και στα κράτη μέλη, συμπεριλαμβανομένων των εγκαταστάσεων κάθε φυσικού ή νομικού προσώπου που λαμβάνει πληρωμές από τον προϋπολογισμό. [...]

Τα άλλα όργανα της Κοινότητας, κάθε οργανισμός που διαχειρίζεται έσοδα ή έξοδα για λογαριασμό της Κοινότητας, κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που λαμβάνει πληρωμές από τον προϋπολογισμό, και τα εθνικά ελεγκτικά όργανα, ή, αν αυτά δεν έχουν τις αναγκαίες αρμοδιότητες, οι αρμόδιες εθνικές υπηρεσίες, διαβιβάζουν στο Ελεγκτικό Συνέδριο, μετά από αίτησή του, κάθε αναγκαίο έγγραφο ή πληροφορία για την εκπλήρωση της αποστολής του.

Όσον αφορά τις δραστηριότητες της [ΕΤΕπ] για τη διαχείριση των εσόδων και εξόδων της Κοινότητας, τα δικαιώματα του Ελεγκτικού Συνεδρίου για πρόσβαση σε

πληροφορίες που κατέχει η [ΕΤΕπ] διέπονται από συμφωνία μεταξύ του Ελεγκτικού Συνεδρίου, της [ΕΤΕπ] και της Επιτροπής. Ωστόσο, ελλείψει συμφωνίας, το Ελεγκτικό Συνέδριο έχει πρόσβαση στις πληροφορίες που απαιτούνται για τον έλεγχο των εξόδων και εσόδων της Κοινότητας τα οποία διαχειρίζεται η [ΕΤΕπ].»

11 Κατά το άρθρο 4, παράγραφος 1, του καταστατικού της ΕΤΕπ:

«1. Η ΕΤΕπ έχει κεφάλαιο [...] το οποίο αναλαμβάνεται από τα κράτη μέλη [...]

[...]

Τα κράτη μέλη ευθύνονται μόνον μέχρι του ποσού του μεριδίου τους του αναληφθέντος και μη καταβληθέντος κεφαλαίου.»

12 Το άρθρο 8 του καταστατικού προβλέπει:

«Η [ΕΤΕπ] διοικείται και διευθύνεται από ένα συμβούλιο διοικητών, ένα διοικητικό συμβούλιο και μια διευθύνουσα επιτροπή.»

13 Το άρθρο 14 του ίδιου καταστατικού ορίζει:

«1. Η Επιτροπή, αποτελούμενη από τρία μέλη που διορίζονται από το Συμβούλιο των Διοικητών αναλόγως της ικανότητός τους, ελέγχει κάθε έτος την κανονικότητα των εργασιών και των βιβλίων της [ΕΤΕπ].

2. Βεβαιώνει ότι ο ισολογισμός και ο λογαριασμός κερδών και ζημιών είναι σύμφωνοι προς τις λογιστικές εγγραφές και ότι απεικονίζουν ακριβώς, στο ενεργητικό και στο παθητικό, την κατάσταση της [ΕΤΕπ].»

14 Κατά το άρθρο 20 του καταστατικού της ΕΤΕπ:

«Κατά την παροχή δανείων και εγγυήσεων, η [ΕΤΕπ] πρέπει να τηρεί τις ακόλουθες αρχές:

1. Φροντίζει ώστε τα κεφάλαιά της να χρησιμοποιούνται κατά τον πιο ορθολογικό τρόπο προς το συμφέρον της Κοινότητας.

Δύναται να χορηγεί δάνεια ή εγγυάται δάνεια μόνο:

[...]

β) και όταν η εκτέλεση του σχεδίου συντελεί γενικά στην αύξηση της οικονομικής παραγωγικότητας και ευνοεί την πραγματοποίηση της κοινής αγοράς.

[...]»

Παράγωγο δίκαιο

- 15 Η ευρωπαϊκή υπηρεσία καταπολέμησης της απάτης (στο εξής: OLAF) ιδρύθηκε με την απόφαση 1999/352/EK, ΕΚΑΧ, Ευρατόμ της Επιτροπής, της 28ης Απριλίου 1999 (ΕΕ L 136, σ. 20), που εκδόθηκε βάσει των άρθρων 162 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 218 ΕΚ), 16 της Συνθήκης ΕΚΑΧ και 131 της Συνθήκης ΕΚΑΕ.
- 16 Το άρθρο 2 της απόφασης 1999/352, που ορίζει τα καθήκοντα της OLAF, προβλέπει στην παράγραφο 1:

«Η [OLAF] ασκεί τις αρμοδιότητες της Επιτροπής σε θέματα εξωτερικών διοικητικών ερευνών προκειμένου να ενισχύσει την καταπολέμηση της απάτης, της δωροδοκίας και οποιαδήποτε άλλης παράνομης δραστηριότητας που είναι επιζήμια για τα οικονομικά συμφέροντα των Κοινοτήτων καθώς και την καταπολέμηση της απάτης που αφορά κάθε άλλο περιστατικό ή δραστηριότητα φορέων που συνιστούν παραβίαση των κοινοτικών διατάξεων.

Η [OLAF] είναι επιφορτισμένη με τη διεξαγωγή εσωτερικών διοικητικών ερευνών που αποσκοπούν:

- α) στην καταπολέμηση της απάτης, της δωροδικίας και κάθε άλλης παράνομης δραστηριότητας που είναι επιζήμια για τα οικονομικά συμφέροντα των Κοινοτήτων
- β) στον εντοπισμό των σοβαρών περιπτώσεων που συνδέονται με την άσκηση επαγγελματικών δραστηριοτήτων που συνιστούν ενδεχομένως παράλειψη των υποχρεώσεων των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού των Κοινοτήτων, η οποία μπορεί να επισύρει πειθαρχική και, ενδεχομένως, ποινική δίωξη ή παράλειψη των αναλόγων υποχρεώσεων των μελών των θεσμικών οργάνων και οργάνων, των διευθυντικών στελεχών των οργανισμών ή των μελών του προσωπικού των θεσμικών οργάνων, οργάνων και οργανισμών που δεν υπόκεινται στον κανονισμό υπηρεσιακής κατάστασης που εφαρμόζεται στους υπαλλήλους και το λοιπό προσωπικό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η [OLAF] ασκεί τις σχετικές αρμοδιότητες της Επιτροπής, όπως αυτές έχουν καθοριστεί από τις διατάξεις που έχουν θεσπιστεί εντός του πλαισίου, των ορίων και των όρων που έχουν καθοριστεί από τις συνθήκες.

Η Επιτροπή ή τα λοιπά θεσμικά ή άλλα όργανα ή οργανισμοί μπορούν να αναθέσουν στην [OLAF] ερευνητικές αποστολές σε άλλους τομείς.»

17 Το άρθρο 3 της απόφασης 1999/352 ορίζει:

«Η [OLAF] ασκεί τις αρμοδιότητες σε θέματα ερευνών που αναφέρονται στο άρθρο 2, παράγραφος 1 με πλήρη ανεξαρτησία. Κατά την άσκηση των εν λόγω αρμοδιοτήτων, ο διευθυντής της Υπηρεσίας δε ζητεί ούτε δέχεται οδηγίες από την Επιτροπή, από καμία κυβέρνηση, ούτε από άλλο θεσμικό όργανο, όργανο ή οργανισμό.»

18 Το άρθρο 4 της απόφασης 1999/352 ορίζει:

«Θεσπίζεται επιτροπή εποπτείας, η σύνθεση και οι αρμοδιότητες της οποίας καθορίζονται από τον κοινοτικό νομοθέτη. Η εν λόγω επιτροπή ασκεί τακτικό έλεγχο επί της άσκησης των ερευνητικών καθηκόντων από την [OLAF].»

19 Κατά το άρθρο 5 της απόφασης 1999/352:

«1. Η [OLAF] τίθεται υπό τη διεύθυνση διευθυντή ο οποίος διορίζεται από την Επιτροπή, μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, για περίοδο πέντε ετών η οποία μπορεί να ανανεωθεί μία φορά. [...]

2. Η Επιτροπή ασκεί έναντι του διευθυντή τις εξουσίες που έχουν ανατεθεί στην αρμόδια για τους διορισμούς αρχή. Κάθε μέτρο που λαμβάνεται δυνάμει των άρθρων 87, 88 και 90 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο αιτιολογημένης απόφασης της Επιτροπής, μετά από διαβούλευση της επιτροπής εποπτείας, η οποία κοινοποιείται προς ενημέρωση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.»

20 Κατά το άρθρο 6 της απόφασης 1999/352:

«1. Ο διευθυντής ασκεί, έναντι του προσωπικού της [OLAF], τις εξουσίες που ανατίθενται από τον κανονισμό υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην αρμόδια για τους διορισμούς αρχή και από το

καθεστώς που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό των Κοινοτήτων στην αρμόδια για τη σύναψη συμβάσεων προσλήψεως αρχή. [...]

2. Ο διευθυντής κοινοποιεί εγκαίρως, μετά από διαβούλευση με την επιτροπή εποπτείας, στο Γενικό Διευθυντή Προϋπολογισμού προσχέδιο προϋπολογισμού που προορίζεται να εγγραφεί σε ειδική γραμμή του ετήσιου γενικού προϋπολογισμού που αφορά την [OLAF].

3. Ο διευθυντής είναι ο διατάκτης για την εκτέλεση της ειδικής γραμμής του μέρους Α του προϋπολογισμού που αφορά την [OLAF] και των ειδικών γραμμών για την καταπολέμηση της απάτης του μέρους Β. [...]

4. Οι αποφάσεις της Επιτροπής σχετικά με την εσωτερική της οργάνωση εφαρμόζονται στην [OLAF] στο μέτρο που είναι συμβατές με τις διατάξεις που έχουν εκδοθεί από τον κοινοτικό νομοθέτη όσον αφορά την [OLAF], με την παρούσα απόφαση και με τις λεπτομέρειες εφαρμογής της.»

21 Κατά το άρθρο 7, η απόφαση 1999/352 «αρχίζει να ισχύει από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του κανονισμού ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τις έρευνες που διεξάγει η OLAF».

22 Οι κανονισμοί (ΕΚ) 1073/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 1999, σχετικά με τις έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) (ΕΕ L 136, σ. 1), και (Ευρατόμ) 1074/1999 του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 1999, σχετικά με τις έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης [OLAF] (ΕΕ L 136, σ. 8), εκδόθηκαν βάσει των άρθρων 280 ΕΚ και 203 ΕΑ, αντιστοίχως.

23 Οι τέσσερις πρώτες αιτιολογικές σκέψεις των κανονισμών 1073/1999 και 1074/1999 αναφέρουν:

«Εκτιμώντας:

- (1) ότι τα θεσμικά όργανα και τα κράτη μέλη αποδίδουν μεγάλη σημασία στην προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Κοινοτήτων και στην καταπολέμηση της απάτης και κάθε άλλης παράνομης δραστηριότητας που είναι επιζήμια για τα οικονομικά συμφέροντα της Κοινότητας [...]
- (2) ότι η προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Κοινοτήτων αφορά όχι μόνον τη διαχείριση των πιστώσεων του προϋπολογισμού αλλά και εκτείνεται σε κάθε μέτρο που επηρεάζει ή δύναται να επηρεάσει την περιουσία τους·
- (3) ότι είναι αναγκαίο να τεθούν σε εφαρμογή όλα τα διαθέσιμα μέτρα για την υλοποίηση αυτού του στόχου, ιδίως από την άποψη της ερευνητικής αποστολής που έχει ανατεθεί στην Κοινότητα [...]
- (4) ότι, για να ενισχυθούν τα μέτρα καταπολέμησης της απάτης, η Επιτροπή, τηρώντας την αρχή της αυτονομίας κάθε θεσμικού οργάνου ως προς την εσωτερική του οργάνωση, δημιούργησε [...] στο πλαίσιο της [OLAF], υπηρεσία η οποία είναι επιφορτισμένη με την πραγματοποίηση των διοικητικών ερευνών κατά της απάτης· ότι έχει δώσει στην [OLAF] πλήρη ανεξαρτησία στην άσκηση των καθηκόντων της για τη διενέργεια ερευνών.»

24 Η έβδομη αιτιολογική σκέψη των κανονισμών 1073/1999 και 1074/1999 διευκρινίζει ότι, «δεδομένου ότι είναι αναγκαίο να ενισχυθεί η καταπολέμηση της απάτης, της δωροδοκίας, και κάθε άλλης παράνομης δραστηριότητας που είναι επιζήμια για τα οικονομικά συμφέροντα των Κοινοτήτων, η [OLAF] πρέπει να έχει τη δυνατότητα να πραγματοποιεί εσωτερικές έρευνες σε όλα τα θεσμικά όργανα και οργανισμούς που έχουν ιδρυθεί από τις συνθήκες ΕΚ και Ευρατόμ ή βάσει αυτών (στο εξής καλούνται “θεσμικά όργανα, όργανα και οργανισμοί”）」.

- 25 Η δέκατη αιτιολογική σκέψη των ίδιων κανονισμών αναφέρει ότι οι έρευνες που διεξάγει η OLAF «πρέπει να διεξάγονται σύμφωνα με τη συνθήκη, και ιδίως το πρωτόκολλο περί προνομίων και ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, τηρώντας τον κανονισμό υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και το καθεστώς που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό των Κοινοτήτων αυτών [στο εξής “κανονισμός υπηρεσιακής κατάστασης”], καθώς και με πλήρη σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών, και ιδίως της αρχής της ισότητας, του δικαιώματος του ενδιαφερομένου ατόμου να εκφραστεί για τα γεγονότα που το αφορούν και του δικαιώματος σύμφωνα με το οποίο τα συμπεράσματα μιας έρευνας πρέπει να βασίζονται μόνο σε στοιχεία με αποδεικτική αξία». Η ίδια αιτιολογική σκέψη διευκρινίζει περαιτέρω ότι, «για το σκοπό αυτό, τα θεσμικά όργανα, όργανα και οργανισμοί πρέπει να προβλέψουν τους όρους και τις λεπτομέρειες σύμφωνα με τις οποίες θα διεξάγονται οι εν λόγω εσωτερικές έρευνες».
- 26 Κατά τη δωδέκατη αιτιολογική σκέψη των κανονισμών 1073/1999 και 1074/1999 «προκειμένου να εξασφαλιστεί η ανεξαρτησία της [OLAF] κατά την εκτέλεση των καθηκόντων που της ανατίθενται με τον παρόντα κανονισμό θα πρέπει να δοθεί στον διευθυντή της η αρμοδιότητα να αποφασίζει για την έναρξη έρευνας με δική του πρωτοβουλία».
- 27 Κατά τη δέκατη όγδοη αιτιολογική σκέψη των κανονισμών αυτών, οι διοικητικές έρευνες «θα πρέπει να εκτελούνται υπό τη διεύθυνση του διευθυντή της [OLAF], με κάθε ανεξαρτησία έναντι των θεσμικών οργάνων, οργάνων και οργανισμών και έναντι της επιτροπής εποπτείας».
- 28 Η εικοστή πρώτη αιτιολογική σκέψη των κανονισμών 1073/1999 και 1074/1999 αναφέρει ότι «αναθέτοντας τα καθήκοντα της πραγματοποίησης εξωτερικών διοικητικών ερευνών σε ανεξάρτητη [Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης] τηρείται πλήρως η αρχή της επικουρικότητας» και ότι «η λειτουργία της [Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης] είναι κατάλληλη προκειμένου να ενισχυθεί η καταπολέμηση της απάτης, της δωροδοκίας και κάθε άλλης παράνομης δραστηριότητας εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων των Κοινοτήτων και, επομένως, τηρεί επίσης την αρχή της αναλογικότητας».

- 29 Το άρθρο 1 του κανονισμού 1073/1999 ορίζει, όπως και το άρθρο 1 του κανονισμού 1074/1999, προκειμένου για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας:

«1. Προκειμένου να ενισχυθεί η καταπολέμηση της απάτης, της δωροδοκίας και κάθε άλλης παράνομης δραστηριότητας εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, η [OLAF] ασκεί τις αρμοδιότητες διενέργειας ερευνών που ανατίθενται στην Επιτροπή από τους κοινοτικούς κανόνες και κανονισμούς καθώς και από τις συμφωνίες που ισχύουν στους τομείς αυτούς.

[...]

3. Στο πλαίσιο των θεσμικών οργάνων, οργάνων και οργανισμών που ιδρύθηκαν από τις συνθήκες ή βάσει αυτών (στο εξής καλούνται “θεσμικά όργανα, όργανα και οργανισμοί” [με τον παρόντα κανονισμό]), η [OLAF] διενεργεί διοικητικές έρευνες με σκοπό:

- την καταπολέμηση της απάτης, της δωροδοκίας και κάθε άλλης παράνομης δραστηριότητας εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,
- τον εντοπισμό, προς τούτο, σοβαρών πράξεων συνδεδεμένων με την άσκηση των επαγγελματικών δραστηριοτήτων, που μπορεί να συνιστούν παράλειψη των υποχρεώσεων των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού των Κοινοτήτων, η οποία μπορεί να επισύρει πειθαρχική ή, ενδεχομένως, ποινική δίωξη, ή παρά-

λειψη των αναλόγων υποχρεώσεων των μελών των θεσμικών οργάνων και οργάνων, των διευθυντικών στελεχών των οργανισμών ή των μελών του προσωπικού των θεσμικών οργάνων, οργάνων και οργανισμών, που δεν υπόκεινται στον κανονισμό υπηρεσιακής κατάστασης.»

30 Κατά το άρθρο 2 των κανονισμών 1073/1999 και 1074/1999:

«Κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού, ως “διοικητικές έρευνες” (στο εξής καλούνται “έρευνες”) νοούνται όλοι οι έλεγχοι, εξακριβώσεις και ενέργειες που πραγματοποιούνται από τους υπαλλήλους της [OLAF] κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, σύμφωνα με τα άρθρα 3 και 4, προκειμένου να επιτυγχάνονται οι στόχοι που ορίζονται στο άρθρο 1 και να αποδεικνύεται, ενδεχομένως, ο παράνομος χαρακτήρας των ελεγχόμενων δραστηριοτήτων. Οι έρευνες αυτές δεν θίγουν την αρμοδιότητα των κρατών μελών όσον αφορά την ποινική δίωξη.»

31 Το άρθρο 4 των κανονισμών 1073/1999 και 1074/1999, που τιτλοφορείται «Εσωτερικές έρευνες», ορίζει:

«1. Στους τομείς που αναφέρονται στο άρθρο 1, η [OLAF] πραγματοποιεί τις διοικητικές έρευνες εντός των θεσμικών οργάνων, οργάνων και οργανισμών (στο εξής “εσωτερικές έρευνες”).

Οι εν λόγω εσωτερικές έρευνες διεξάγονται σύμφωνα με τους κανόνες των συνθηκών, και ιδίως του πρωτοκόλλου περί προνομιών και ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, καθώς και του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, υπό τους όρους και σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπει ο παρών κανονισμός και τις αποφάσεις που λαμβάνει το κάθε θεσμικό όργανο, όργανο και οργανισμός. Τα θεσμικά όργανα συνεννοούνται μεταξύ τους ως προς το καθεστώς που θα θεσπίζουν αυτές τις αποφάσεις.

2. Εφόσον τηρούνται οι διατάξεις της παραγράφου 1:

- η [OLAF] δικαιούται άμεσης πρόσβασης, χωρίς προειδοποίηση, σε κάθε πληροφορία που κατέχουν τα θεσμικά όργανα, όργανα και οργανισμοί, καθώς και στις εγκαταστάσεις αυτών. Η [OLAF] έχει το δικαίωμα να ελέγχει τα λογιστικά των θεσμικών οργάνων, οργάνων και οργανισμών. Η [OLAF] μπορεί να λαμβάνει αντίγραφα και αποσπάσματα κάθε εγγράφου και του υποθέματος κάθε μέσου αποθήκευσης πληροφοριών που κατέχουν τα θεσμικά όργανα, όργανα και οργανισμοί και, εάν χρειάζεται, αναλαμβάνει τη διαφύλαξη αυτών των εγγράφων και πληροφοριών, προκειμένου να αποφευχθεί κάθε κίνδυνος εξαφάνισης,

- η [OLAF] μπορεί να ζητάει προφορικούς πληροφορίες από τα μέλη των θεσμικών οργάνων και οργάνων, από τα διευθυντικά στελέχη των οργανισμών καθώς και από τα μέλη του προσωπικού των θεσμικών οργάνων, οργάνων και οργανισμών.

[...]

4. Τα θεσμικά όργανα, όργανα και οργανισμοί ενημερώνονται όταν οι υπάλληλοι της [OLAF] διενεργούν έρευνα στις εγκαταστάσεις τους ή όταν συμβουλευούνται κάποιο έγγραφο ή ζητούν πληροφορίες που έχουν στην κατοχή τους τα θεσμικά όργανα, όργανα και οργανισμοί.

5. Όταν από τις έρευνες ανακύψει το ενδεχόμενο να ενέχεται προσωπικά κάποιο μέλος, διευθυντικό στέλεχος, υπάλληλος ή μέλος του λοιπού προσωπικού, ενημερώνεται σχετικά το οικείο θεσμικό όργανο, όργανο ή οργανισμός.

Σε περιπτώσεις στις οποίες χρειάζεται η τήρηση απόλυτης μυστικότητας για τους σκοπούς της έρευνας ή απαιτείται η προσφυγή σε μέσα έρευνας που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα εθνικής δικαστικής αρχής, οι πληροφορίες αυτές μπορούν να δίδονται σε μεταγενέστερο στάδιο.

6. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των συνθηκών, και ιδίως του πρωτοκόλλου περί προνομίων και ασυλιών, καθώς και του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης η απόφαση που λαμβάνει κάθε θεσμικό όργανο, όργανο και οργανισμός, η οποία προβλέπεται στην παράγραφο 1, περιλαμβάνει ειδικότερα κανόνες που αφορούν:

- α) την υποχρέωση των μελών, των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού των θεσμικών οργάνων και οργάνων καθώς και των διευθυντικών στελεχών, υπαλλήλων και λοιπού προσωπικού των οργανισμών να συνεργάζονται και να ενημερώνουν τους υπαλλήλους της [OLAF]
- β) τις διαδικασίες που πρέπει να τηρούν οι υπάλληλοι της [OLAF] κατά την εκτέλεση των εσωτερικών ερευνών, καθώς και την εγγύηση των δικαιωμάτων των ατόμων που αφορά η εσωτερική έρευνα.»

32 Το άρθρο 5, δεύτερο εδάφιο, των κανονισμών 1073/1999 και 1074/1999 ορίζει:

«Η έναρξη των εσωτερικών ερευνών γίνεται με απόφαση του διευθυντή της [OLAF], ο οποίος ενεργεί ίδια πρωτοβουλία ή μετά από αίτηση του θεσμικού οργάνου, του οργάνου ή του οργανισμού όπου πρέπει να πραγματοποιηθεί η έρευνα.»

33 Το άρθρο 6 των κανονισμών, που φέρει τον τίτλο «Εκτέλεση των ερευνών», ορίζει:

«1. Ο διευθυντής της [OLAF] διευθύνει την εκτέλεση των ερευνών.

2. Οι υπάλληλοι της [OLAF] ασκούν τα καθήκοντά τους αφού προσκομίσουν γραπτή εξουσιοδότηση στην οποία αναγράφονται τα στοιχεία ταυτότητας και η ιδιότητά τους.

3. Οι υπάλληλοι της [OLAF] πρέπει να είναι εφοδιασμένοι, για κάθε παρέμβαση, με γραπτή εντολή χορηγούμενη από το διευθυντή, στην οποία αναφέρεται το αντικείμενο της έρευνας.

4. Οι υπάλληλοι της [OLAF] υιοθετούν, κατά τη διάρκεια των επιτόπιων ελέγχων και εξακριβώσεων, στάση σύμφωνη με τους κανόνες και τις πρακτικές που επιβάλλονται στους υπαλλήλους του σχετικού κράτους μέλους, με τον κανονισμό υπηρεσιακής κατάστασης, καθώς και με τις αποφάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο.

5. Οι έρευνες διεξάγονται αδιαλείπτως κατά τη διάρκεια χρονικής περιόδου ανάλογης προς τις περιστάσεις και την πολυπλοκότητα της υπόθεσης.

6. Τα κράτη μέλη φροντίζουν ώστε οι αρμόδιες αρχές τους, σύμφωνα με τις εθνικές διατάξεις, να παρέχουν στους υπαλλήλους της Υπηρεσίας την αναγκαία συνδρομή για την εκπλήρωση της αποστολής τους. Τα θεσμικά όργανα και όργανα φροντίζουν ώστε τα μέλη και το προσωπικό τους να παρέχουν στους υπαλλήλους της [OLAF] την αναγκαία συνδρομή για την εκπλήρωση της αποστολής τους· οι οργανισμοί φροντίζουν ώστε τα διευθυντικά στελέχη και το προσωπικό τους να πράττουν το ίδιο.»

34 Κατά το άρθρο 7 των κανονισμών 1073/1999 και 1074/1999 που τιτλοφορείται «Υποχρέωση ενημέρωσης της [OLAF]»:

«1. Τα θεσμικά όργανα, όργανα και οργανισμοί ενημερώνουν αμελλητί την [OLAF] για τις ενδεχόμενες περιπτώσεις απάτης ή δωροδοκίας ή κάθε άλλης παράνομης δραστηριότητας.

2. Τα θεσμικά όργανα, όργανα και οργανισμοί καθώς και τα κράτη μέλη, στο μέτρο που το επιτρέπει το εθνικό δίκαιο, διαβιβάζουν στην [OLAF], κατόπιν αιτήσεώς της ή με πρωτοβουλία τους, κάθε έγγραφο και πληροφορία που κατέχουν σχετικά με διεξαγόμενη εσωτερική έρευνα.

[...]

3. Τα θεσμικά όργανα, όργανα και οργανισμοί καθώς και τα κράτη μέλη, στο μέτρο που το επιτρέπει το εθνικό δίκαιο, διαβιβάζουν επιπλέον στην [OLAF] κάθε κρίνόμενο ως σχετικό με την υπόθεση έγγραφο και πληροφορία που κατέχουν, και που αφορά την καταπολέμηση της απάτης, της δωροδοκίας και οποιασδήποτε άλλης παράνομης δραστηριότητας εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων των Κοινοτήτων.»

35 Το άρθρο 8 των κανονισμών 1073/1999 και 1074/1999 περιέχει κανόνες που διασφαλίζουν την εμπιστευτικότητα και την προστασία των δεδομένων που λαμβάνονται στο πλαίσιο των ερευνών.

36 Το άρθρο 9 των εν λόγω κανονισμών ορίζει:

«1. Μετά το πέρας της έρευνας που διεξήγαγε, η [OLAF] καταρτίζει, υπό την εποπτεία του διευθυντή, έκθεση που προσδιορίζει ιδίως τα διαπιστωθέντα περιστατικά, την ενδεχόμενη οικονομική ζημία, και τα συμπεράσματα της έρευνας, συμπεριλαμβανομένων των συστάσεων του διευθυντή της [OLAF] για τη συνέχεια που θα πρέπει να δοθεί.

2. Οι εκθέσεις αυτές καταρτίζονται, λαμβάνοντας υπόψη τις διαδικαστικές απαιτήσεις που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο του οικείου κράτους μέλους. Οι εκθέσεις που καταρτίζονται με τον τρόπο αυτό αποτελούν, όπως οι διοικητικές εκθέσεις που καταρτίζονται από τους εθνικούς διοικητικούς ελεγκτές και υπό τους ίδιους όρους, αποδεικτικά στοιχεία παραδεκτά στις διοικητικές ή δικαστικές διαδικασίες του κράτους μέλους, στο οποίο η χρησιμοποίησή τους αποβαίνει αναγκαία. Υπόκεινται στους ίδιους κανόνες εκτίμησης με εκείνους που εφαρμόζονται στις διοικητικές εκθέσεις τις καταρτιζόμενες από τους εθνικούς διοικητικούς ελεγκτές και έχουν ισότιμο κύρος με αυτές.

[...]

4. Οι εκθέσεις που καταρτίζονται μετά από εσωτερική έρευνα και κάθε συναφές χρήσιμο έγγραφο, διαβιβάζονται στο οικείο θεσμικό όργανο, όργανο ή οργανισμό. Τα θεσμικά όργανα, όργανα και οργανισμοί δίνουν στις εσωτερικές έρευνες τη συνέχεια, ιδίως πειθαρχική και δικαστική, την οποία απαιτούν τα αποτελέσματα των ερευνών αυτών, και ενημερώνουν σχετικά το διευθυντή της [OLAF], εντός προθεσμίας που ορίζει αυτός στα συμπεράσματα της έκθεσής του, για τη συνέχεια που δίνουν στις έρευνες.»

37 Το άρθρο 11 των κανονισμών 1073/1999 και 1074/1999 ορίζει:

«1. Η επιτροπή εποπτείας, με τον τακτικό έλεγχο που διενεργεί όσον αφορά την εκτέλεση των καθηκόντων διεξαγωγής ερευνών, ενισχύει την ανεξαρτησία της [OLAF].

[...]

2. Η επιτροπή εποπτείας αποτελείται από πέντε ανεξάρτητες εξωτερικές προσωπικότητες, οι οποίες πληρούν τους όρους άσκησης, στις αντίστοιχες χώρες τους, ανωτέρων καθηκόντων σχετικών με τους τομείς δραστηριότητας της [OLAF]. Οι προσωπικότητες αυτές διορίζονται από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Επιτροπή με κοινή συμφωνία.

[...]

5. Κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, δεν ζητούν ούτε δέχονται εντολές από καμία κυβέρνηση ούτε από κανένα θεσμικό όργανο, όργανο ή οργανισμό.

[...]

7. Ο διευθυντής διαβιβάζει, κάθε έτος, στην επιτροπή εποπτείας το πρόγραμμα των δραστηριοτήτων της [OLAF] που αναφέρονται στο άρθρο 1 του παρόντος κανονισμού. Ο διευθυντής ενημερώνει τακτικά την επιτροπή εποπτείας σχετικά με τις δραστηριότητες της [OLAF], τις έρευνές της, τα αποτελέσματά τους και τη συνέχεια

που δόθηκε. Όταν μια έρευνα διεξάγεται επί χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των εννέα μηνών, ο διευθυντής ανακοινώνει στην επιτροπή εποπτείας τους λόγους για τους οποίους η έρευνα δεν έχει μπορέσει ακόμη να περατωθεί και την προβλεπόμενη για την ολοκλήρωσή της αναγκαία προθεσμία. Ο διευθυντής ενημερώνει την επιτροπή εποπτείας στις περιπτώσεις στις οποίες, το οικείο θεσμικό όργανο, όργανο ή οργανισμός δεν έδωσε συνέχεια στις συστάσεις που του έγιναν από το διευθυντή. Ο διευθυντής ενημερώνει την επιτροπή εποπτείας σχετικά με τις περιπτώσεις στις οποίες απαιτείται η διαβίβαση πληροφοριών στις δικαστικές αρχές κράτους μέλους.

8. Η επιτροπή εποπτείας εκδίδει κάθε χρόνο τουλάχιστον μία έκθεση δραστηριοτήτων, την οποία απευθύνει στα θεσμικά όργανα. Μπορεί να υποβάλλει εκθέσεις στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Επιτροπή και το Ελεγκτικό Συνέδριο σχετικά με τα αποτελέσματα των ερευνών που διεξήγαγε η [OLAF] και τη συνέχεια που δόθηκε σ' αυτές.»

- 38 Το άρθρο 12 των κανονισμών 1073/1999 και 1074/1999 αναφέρεται στον διευθυντή της OLAF. Εκτός του ότι επαναλαμβάνει ορισμένες φράσεις από την απόφαση 1999/352, ορίζει στην παράγραφο 3:

«Ο διευθυντής δεν ζητά ούτε δέχεται εντολές από οιαδήποτε κυβέρνηση και οιοδήποτε θεσμικό όργανο, όργανο ή οργανισμό, κατά την εκπλήρωση των καθηκόντων του που αφορούν την έναρξη και την εκτέλεση των εσωτερικών και εξωτερικών ερευνών ή την κατάρτιση των τελικών εκθέσεων μετά την ολοκλήρωση των εν λόγω ερευνών. Εάν ο διευθυντής κρίνει ότι κάποιο μέτρο που έλαβε η Επιτροπή θέτει σε κίνδυνο την ανεξαρτησία του, έχει δικαίωμα προσφυγής κατά της Επιτροπής ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο διευθυντής υποβάλλει τακτικά εκθέσεις στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο, στην Επιτροπή και στο Ελεγκτικό Συνέδριο σχετικά με τα αποτελέσματα των ερευνών που πραγματοποιούνται από την [OLAF], σεβόμενος τον εμπιστευτικό τους χαρακτήρα, τα νόμιμα δικαιώματα των ενδιαφερομένων ατόμων και, ανάλογα με την περίπτωση, τηρώντας τις εθνικές διατάξεις που εφαρμόζονται στις δικαστικές διαδικασίες.

Τα εν λόγω θεσμικά όργανα εξασφαλίζουν την τήρηση του εμπιστευτικού χαρακτήρα των ερευνών που πραγματοποιούνται από την [OLAF], το σεβασμό των νομίμων δικαιωμάτων των ενδιαφερομένων ατόμων και, στην περίπτωση που έχουν κινηθεί δικαστικές διαδικασίες, την τήρηση όλων των εθνικών διατάξεων που εφαρμόζονται στις εν λόγω διαδικασίες.»

39 Κατά το άρθρο 14 των ίδιων κανονισμών:

«Μέχρι να τροποποιηθεί ο κανονισμός υπηρεσιακής κατάστασης, κάθε υπάλληλος ή μέλος του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, μπορεί να υποβάλει στο διευθυντή της [OLAF] ένσταση κατά πράξης που θίγει τα συμφέροντά του, η οποία πραγματοποιήθηκε από την [OLAF] στο πλαίσιο εσωτερικής έρευνας, σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 90 παράγραφος 2 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης. Το άρθρο 91 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης εφαρμόζεται στις αποφάσεις που λαμβάνονται για τις εν λόγω ενστάσεις.

Οι διατάξεις αυτές εφαρμόζονται κατ' αναλογία στο προσωπικό των θεσμικών οργάνων, οργάνων και οργανισμών που δεν υπάγεται στον κανονισμό υπηρεσιακής κατάστασης.»

40 Στις 25 Μαΐου 1999, το Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και η Επιτροπή συνήψαν διοργανική συμφωνία σχετικά με τις εσωτερικές έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) (ΕΕ L 136, σ. 15, στο εξής: διοργανική συμφωνία). Με τη συμφωνία αυτή τα εν λόγω όργανα συμφωνούν να θεσπίσουν ένα κοινό καθεστώς το οποίο θα περιλαμβάνει τα εκτελεστικά μέτρα που είναι απαραίτητα για τη διευκόλυνση της καλής διεξαγωγής των ερευνών που διεξάγονται στους κόλπους τους από την υπηρεσία καθώς και «να θεσπίσουν το εν λόγω καθεστώς και να καταστήσουν άμεσα εφαρμοστέο εκδίδοντας εσωτερική απόφαση σύμφωνα με το προσαρτώμενο στην παρούσα συμφωνία υπόδειγμα καθώς και να μην αποκλίνουν από το υπόδειγμα αυτό παρά μόνον εφόσον αυτό καθίσταται τεχνικά αναγκαίο λόγω των οικείων ιδιαιτέρων απαιτήσεων».

- 41 Η διοργανική συμφωνία ορίζει ότι «τα άλλα θεσμικά όργανα καθώς και τα όργανα και οι οργανισμοί που έχουν ιδρυθεί με τις Συνθήκες ΕΚ και Ευρατόμ ή δυνάμει αυτών καλούνται να προσχωρήσουν στην παρούσα συμφωνία με δήλωση που θα απευθύνεται από κοινού στους προέδρους των υπογραφόντων θεσμικών οργάνων».

Η προσβαλλομένη απόφαση

- 42 Η προσβαλλομένη απόφαση δεν δημοσιεύθηκε. Πάντως ο Πρόεδρος της ΕΤΕπ κοινοποίησε το αγγλικό κείμενό της, στις 16 Νοεμβρίου 1999 στους Προέδρους του Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής.
- 43 Αφού μνημονεύει την απόφαση 1999/352, το προοίμιο της προσβαλλομένης απόφασης αναφέρει ότι η ΕΤΕπ «επιβεβαιώνει την πρόθεσή της να διατηρήσει ένα μηχανισμό συστηματικού και αποτελεσματικού ελέγχου που θα περιλαμβάνει μεταξύ άλλων μέτρα πρόληψης της απάτης, εγκρίνει τους στόχους της OLAF και χαιρετίζει την προοπτική μιας συνεργασίας με την υπηρεσία αυτή». Το προοίμιο διευκρινίζει επιπλέον ότι η προσβαλλομένη απόφαση εκδίδεται «λαμβάνοντας υπόψη το νομοθετικό πλαίσιο που καθόρισε για την ΕΤΕπ η Συνθήκη ΕΚ και [το καταστατικό της ΕΤΕπ]».
- 44 Η προσβαλλομένη απόφαση περιλαμβάνει δύο μέρη που τιτλοφορούνται «Έρευνες για περιπτώσεις απάτης που αφορούν πράξεις που πραγματοποιεί η [ΕΤΕπ] κατ' εντολή της Κοινότητας και που συνεπάγονται δαπάνες του κοινοτικού προϋπολογισμού» το πρώτο μέρος της προσβαλλομένης απόφασης εφαρμόζεται «στις πράξεις που πραγματοποιεί η [ΕΤΕπ] κατ' εντολή της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και που προκάλεσαν ή θα προκαλέσουν κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων δαπάνες κονδυλίων του προϋπολογισμού της Κοινότητας» και «στις πράξεις που πραγματοποιεί η [ΕΤΕπ] με πόρους του Ευρωπαϊκού Ταμείου Αναπτυξίας υπό τον όρο ότι η [ΕΤΕπ] θα έχει την επιβεβαίωση κατά τρόπο ικανοποιητικό ότι το εν λόγω

ταμείο εμπίπτει στο πεδίο αρμοδιότητας της OLAF» (στο εξής: αμφότερες, πράξεις της πρώτης κατηγορίας). Το δεύτερο μέρος της προσβαλλομένης απόφασης αφορά τις έρευνες για δραστηριότητες απάτης «που αφορούν πράξεις της ΕΤΕπ διαφορετικές από αυτές που καλύπτει το πρώτο μέρος» (στο εξής: πράξεις της δεύτερης κατηγορίας).

45 Το σημείο 4 του πρώτου μέρους της προσβαλλομένης απόφασης είναι το ακόλουθο:

«Εφαρμοζόμενες διαδικασίες

Κάθε υπόνοια απάτης εκ μέρους των μελών του προσωπικού της ΕΤΕπ ή των διευθυντικών οργάνων της, στο πλαίσιο των πράξεων [της πρώτης κατηγορίας] αντιμετωπίζεται σύμφωνα με τις διαδικασίες και τους γενικούς κανόνες που εφαρμόζει η [ΕΤΕπ] όσον αφορά την ανακοίνωση των υπονοιών, τις έρευνες, την κοινοποίηση στην επιτροπή έρευνας και ενδεχομένως στα άλλα όργανα της [ΕΤΕπ], των πορισμάτων της έρευνας καθώς και των μέτρων που πρέπει να ληφθούν βάσει αυτής.»

46 Το σημείο 5 του πρώτου μέλους της προσβαλλομένης απόφασης ορίζει:

«Έναρξη ερευνών με πρωτοβουλία της OLAF

Επιπλέον, οσάκις ο διευθυντής της OLAF ενημερώνει τον πρόεδρο [της ΕΤΕπ] για υπόνοιες εις βάρος μέλους του προσωπικού της ΕΤΕπ ή των διευθυντικών της οργάνων σχετικά με δραστηριότητα που εμφανίζεται να συνιστά απάτη σε σχέση με μια από τις οικείες πράξεις, ο πρόεδρος της [ΕΤΕπ] ενημερώνει αμέσως τον προϊστάμενο εσωτερικής επιθεώρησης προκειμένου να διενεργήσει έρευνες.»

47 Το σημείο 6 του πρώτου μέρους της προσβαλλομένης απόφασης προβλέπει:

«Ενημέρωση της OLAF

Η αναφορά του προϊσταμένου της εσωτερικής επιθεώρησης σχετικά με τα πορίσματα των ερευνών και τα ληφθέντα μέτρα που διαβιβάζεται στην Επιτροπή ερευνών σύμφωνα με τη συνήθη διαδικασία, κοινοποιείται αμέσως και στον διευθυντή της OLAF από τον οποίο και ζητείται να διατυπώσει ενδεχόμενες παρατηρήσεις:

- i) στις περιπτώσεις που εμπίπτουν στο σημείο 5 και
- ii) στις άλλες περιπτώσεις που εμπίπτουν στο σημείο 4 εφόσον αποδεικνύεται η απάτη.»

48 Το σημείο 7 του πρώτου μέρους της προσβαλλομένης απόφασης ορίζει:

«Παρατηρήσεις της OLAF

Οι παρατηρήσεις του διευθυντή της OLAF επί των αναφορών του σημείου 6 που διαβιβάζονται στον πρόεδρο της ΕΤΕπ κοινοποιούνται στον προϊστάμενο εσωτερικής επιθεώρησης και στην επιτροπή ερευνών. Ο πρόεδρος της ΕΤΕπ ενημερώνει αμελλητί τον διευθυντή της OLAF για κάθε μεταγενέστερη ενέργεια.»

49 Το σημείο 9 του πρώτου μέρους της προσβαλλομένης απόφασης ορίζει:

«Χειρισμός των αιτήσεων συνεργασίας

Οσάκις στο πλαίσιο των ερευνών που διενεργεί σχετικά με πράξεις [της πρώτης κατηγορίας], η OLAF ζητεί πρόσβαση σε πληροφορίες που κατέχει η [ΕΤΕπ] και οσάκις ο διευθυντής της OLAF απευθύνει στον πρόεδρό της αίτηση που διευκρινίζει τα της έρευνας και την ανάγκη πληροφοριών ή συνεργασίας άλλης μορφής, ο πρόεδρος της [ΕΤΕπ] φροντίζει ώστε να δίδεται απάντηση το ταχύτερο δυνατό. Η επιτροπή ερευνών ενημερώνεται για την αίτηση και για την απάντηση που δόθηκε ή που θα δοθεί.»

50 Το σημείο 10 του πρώτου μέρους της προσβαλλομένης απόφασης ορίζει:

«Μέτρα

Αναλόγως της φύσεως της αιτήσεως και των ιδιαιτέρων περιστάσεων κάθε υπόθεσης, ο πρόεδρος της [ΕΤΕπ]:

- επιτρέπει την κοινοποίηση συγκεκριμένων εγγράφων ή κάθε άλλης πληροφορίας από τις υπηρεσίες της [ΕΤΕπ] και/ή
- δίνει εντολή στον προϊστάμενο εσωτερικής επιθεώρησης να διενεργήσει έρευνα και να διαβιβάσει αναφορά στην OLAF· ή

- επιτρέπει στις υπηρεσίες της [ΕΤΕπ] να δώσουν στην OLAF πρόσβαση σε συγκεκριμένα έγγραφα ή άλλες πληροφορίες με όρους και/ή άλλες εγγυήσεις που θα καθοριστούν.

Κατά τούτο, ο πρόεδρος επιδιώκει να διατηρήσει με την OLAF την καλύτερη δυνατή συνεργασία σύμφωνα με τις διατάξεις της [παρούσας] απόφασης.»

- 51 Το σημείο 11 του πρώτου μέρους της προσβαλλομένης απόφασης προβλέπει:

«Αν, για πράξεις [της πρώτης κατηγορίας] η [ΕΤΕπ] λαμβάνει γνώση περιστατικών ικανών να συνιστούν κατά την άποψή της αποδείξεις ή ενδείξεις δραστηριότητας απάτης εξωτερικής της [ΕΤΕπ] που επηρεάζει τα οικονομικά συμφέροντα της Κοινότητας και αν οι πράξεις αυτές εμπίπτουν στις εξουσίες έρευνας της OLAF, ο διευθυντής της OLAF ενημερώνεται από τον πρόεδρο της [ΕΤΕπ] ο οποίος και προσφέρει την καλύτερη δυνατή συνεργασία [της] σε κάθε ενδεχόμενη έρευνα.»

- 52 Όσον αφορά τις πράξεις της δεύτερης κατηγορίας, το δεύτερο μέρος της προσβαλλομένης απόφασης προβλέπει:

«1. Το νομοθετικό πλαίσιο που καθορίζουν οι διαδικαστικοί κανόνες τους οποίους ακολουθεί συνήθως η [ΕΤΕπ] στις έρευνες σε περίπτωση που υπάρχουν υπονοησιες απάτης εις βάρος μελών του προσωπικού της [ΕΤΕπ] ή των διευθυντικών της οργάνων εξακολουθεί να έχει εφαρμογή.

2. Στο πλαίσιο των διαδικασιών αυτών που επιτρέπουν την προσφυγή σε εξωτερική συνδρομή ή πραγματογνωμοσύνη, η [ΕΤΕπ] εξετάζει το ενδεχόμενο να ζητήσει τη συνδρομή της OLAF και καθορίζει μαζί με την υπηρεσία αυτή τα κατάλληλα επιμέρους ζητήματα.»

Αντικείμενο της προσφυγής

- 53 Με την προσφυγή της η Επιτροπή ζητεί την ακύρωση της προσβαλλομένης απόφασης για τον λόγο ότι συνιστά παράβαση των κανονισμών 1073/1999 και 1074/1999 και ειδικότερα του άρθρου τους 4.
- 54 Η Επιτροπή υποστηρίζει κατά τα ουσιώδη ότι η προσβαλλομένη απόφαση δεν αναγνωρίζει τις εξουσίες που έχουν ανατεθεί στην OLAF όσον αφορά τη διεξαγωγή διοικητικών ερευνών διότι προβλέπει τη δυνατότητα διεξαγωγής ερευνών εντός της ΕΤΕπ μόνον από τις εσωτερικές υπηρεσίες. Η απόφαση αυτή παραβιάζει επίσης το δικαίωμα προσβάσεως της OLAF στις πληροφορίες που κατέχει η ΕΤΕπ εξαρτώντας την πρόσβαση αυτή, σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, από την έγκριση του Προέδρου της ΕΤΕπ και από τον τρόπο ενεργείας που θα καθορίσει αυτός.
- 55 Κατά την Επιτροπή, το σύστημα που διαμορφώνει η προσβαλλομένη απόφαση ενέχει επίσης άρνηση των εξουσιών της OLAF και κυρίως της εφαρμογής των κανονισμών 1073/1999 και 1074/1999 στην ΕΤΕπ. Επιπλέον, η απόφαση αυτή δεν συνιστά επαρκές μέτρο εφαρμογής του άρθρου 4, παράγραφος 6, των κανονισμών αυτών.

Επί της αρμοδιότητας του Δικαστηρίου και επί του παραδεκτού

- 56 Η Επιτροπή στηρίζει την προσφυγή της κυρίως στο άρθρο 237, στοιχείο β', ΕΚ που προβλέπει ότι κατά των πράξεων του συμβουλίου των διοικητών της ΕΤΕπ (στο εξής: συμβούλιο διοικητών) μπορεί να ασκηθεί προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Δικαστηρίου. Συγκεκριμένα, καίτοι η απόφαση εκδόθηκε από τη διευθύνουσα επιτροπή της ΕΤΕπ (στο εξής: διευθύνουσα επιτροπή), η προσβαλλομένη απόφαση εμπίπτει, κατά την Επιτροπή, στην αρμοδιότητα του συμβουλίου διοικητών. Αν υποθεθεί συνεπώς ότι η εν λόγω απόφαση στηρίζεται σε ανάθεση αρμοδιότητας από το συμβούλιο διοικητών, η Επιτροπή φρονεί ότι πρέπει να θεωρηθεί δική του απόφαση και συνεπώς μπορεί να προσβληθεί βάσει του άρθρου 237, στοιχείο β', ΕΚ.
- 57 Επικουρικώς, η Επιτροπή στηρίζει την προσφυγή της στο άρθρο 230 ΕΚ. Κατά την άποψή της, από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι το άρθρο 237 ΕΚ δεν ρυθμίζει περιοριστικά την αρμοδιότητα του Δικαστηρίου έναντι της ΕΤΕπ. Υπενθυμίζοντας ότι η ΕΤΕπ αποτελεί μέρος της κοινοτικής έννομης τάξης, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι θα ήταν ασυμβίβαστο με την κοινότητα δικαίου που χαρακτηρίζει την Ευρωπαϊκή Κοινότητα να μπορεί να διαφύγει τον έλεγχο του Δικαστηρίου μια πράξη όπως η προσβαλλομένη απόφαση, η οποία αγνοεί τη βούληση του κοινοτικού νομοθέτη στον τομέα της προστασίας των οικονομικών συμφερόντων των Κοινοτήτων και συνιστά την έκφραση μείζονος σύγκρουσης «οιονεί θεσμικού» χαρακτήρα.
- 58 Η ΕΤΕπ αμφισβητεί για διάφορους λόγους την αρμοδιότητα του Δικαστηρίου. Επίσης υποστηρίζει ότι η προσφυγή είναι απαράδεκτη.

Ως προς την αρμοδιότητα του Δικαστηρίου να εκδικάσει την προσφυγή βάσει του άρθρου 237, στοιχείο β', ΕΚ

- 59 Η ΕΤΕπ υποστηρίζει πρώτον ότι η υπό κρίση προσφυγή δεν θεμελιώνεται εγκύρως στο άρθρο 237, στοιχείο β', ΕΚ.
- 60 Κατά την ΕΤΕπ, το γεγονός ότι η διάταξη αυτή δεν κάνει λόγο για αποφάσεις της διευθύνουσας επιτροπής απηχεί τη βούληση των συντακτών της Συνθήκης ΕΚ να αποκλείσουν τον έλεγχο του Δικαστηρίου όσον αφορά αυτές τις πράξεις. Επιπλέον, η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε από την επιτροπή αυτή κατά τη συνήθη άσκηση των αρμοδιοτήτων της.
- 61 Η ΕΤΕπ παραπέμπει συναφώς στο άρθρο 13, παράγραφοι 3 και 8, του καταστατικού της ΕΤΕπ κατά το οποίο:

«3. Η διευθύνουσα επιτροπή διασφαλίζει τη διαχείριση των τρεχουσών υποθέσεων της [ΕΤΕπ] υπό την εποπτεία του προέδρου και υπό τον έλεγχο του διοικητικού συμβουλίου.

Η διευθύνουσα επιτροπή προετοιμάζει τις αποφάσεις του διοικητικού συμβουλίου ιδίως σε ό,τι αφορά τη σύναψη δανείων και την παροχή πιστώσεων και εγγυήσεων διασφαλίζει την εκτέλεση των αποφάσεων αυτών.

[...]

8. Η διευθύνουσα επιτροπή και το προσωπικό της [ΕΤΕπ] είναι υπεύθυνοι μόνο απέναντι της τελευταίας αυτής και ασκούν τα καθήκοντά τους με πλήρη ανεξαρτησία.»

- 62 Πρέπει ιδίως να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι το συμβούλιο διοικητών ενημερωνόταν τακτικά για την εξέλιξη των εργασιών που οδήγησαν στην έκδοση της προσβαλλομένης απόφασης και ότι ουδέποτε διεκδίκησε την αρμοδιότητα έκδοσής της. Καίτοι έχει καθήκον να εξασφαλίζει ότι η διαχείριση της ΕΤΕπ συνάδει προς τη Συνθήκη ΕΚ βάσει του άρθρου 11 του καταστατικού της ΕΤΕπ, το διοικητικό συμβούλιο της ΕΤΕπ δεν διατύπωσε ούτε αυτό αμφιβολίες ως προς την αρμοδιότητα της διευθύνουσας επιτροπής.
- 63 Δεδομένου ότι δεν απέδειξε κατάχρηση εξουσίας ή καταστρατήγηση διαδικασίας εκ μέρους αυτών των οργάνων της ΕΤΕπ, η Επιτροπή δεν νομομοποιείται να ισχυριστεί ότι η ΕΤΕπ θέλησε να εκφύγει από την ένδικη προστασία που προβλέπει η Συνθήκη. Επιπλέον, ακόμα και σε περίπτωση κατάχρησης εξουσίας από τη διευθύνουσα επιτροπή, μόνον τα ανώτατα όργανα της ΕΤΕπ μπορούν να επιληφθούν του ζητήματος στο πλαίσιο του ιδιαίτερου συστήματος διοίκησης που θεσπίζει το καταστατικό της ΕΤΕπ.
- 64 Η ΕΤΕπ υποστηρίζει επιπλέον ότι η άποψη της Επιτροπής κατά την οποία η προσβαλλομένη απόφαση στηρίζεται σε ανάθεση αρμοδιοτήτων από το συμβούλιο διοικητών στη διευθύνουσα επιτροπή δεν βρίσκει έρεισμα ούτε στο καταστατικό της ΕΤΕπ ούτε στον εσωτερικό κανονισμό της.
- 65 Τα επιχειρήματα της ΕΤΕπ δεν μπορούν να γίνουν δεκτά.

- 66 Συγκεκριμένα, διαπιστώνεται ότι μια πράξη όπως η προσβαλλομένη απόφαση δεν μπορεί να συνιστά «διαχείριση των τρεχουσών υποθέσεων της [ΕΤΕπ]» κατά την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 3, του καταστατικού της ΕΤΕπ, ούτε γενικότερα να εμπίπτει στη σφαίρα αρμοδιότητας της διευθύνουσας επιτροπής.
- 67 Όπως παρατηρεί η Επιτροπή, το άρθρο 9, παράγραφος 3, στοιχείο η', του καταστατικού της ΕΤΕπ ορίζει ότι το συμβούλιο των διοικητών εγκρίνει τον κανονισμό της τράπεζας. Ο κανονισμός αυτός όμως έχει ως αντικείμενο την οργάνωση της εσωτερικής λειτουργίας των υπηρεσιών προς το συμφέρον της χρηστής διοίκησης (βλ. μεταξύ άλλων απόφαση της 7ης Μαΐου 1991, C-69/89, Nakajima κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1991, σ. I-2069, σκέψη 49). Επομένως, στους κόλπους της ΕΤΕπ το συμβούλιο των διοικητών είναι καταρχήν το όργανο που έχει την αρμοδιότητα εσωτερικής οργάνωσης και νομιμοποιείται να λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα για την εσωτερική λειτουργία της ΕΤΕπ προς το συμφέρον της χρηστής διοίκησης (βλ. κατ' αναλογία απόφαση της 30ής Απριλίου 1996, C-58/94, Κάτω Χώρες κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1996, σ. I-2169, σκέψη 37).
- 68 Πρέπει να διαπιστωθεί όμως ότι η κατάρτιση, από ένα κοινοτικό θεσμικό όργανο ή οργανισμό, διαδικασιών ελέγχου της κανονικότητας των πράξεων που διενεργούνται στους κόλπους του έχει κυρίως ως σκοπό την καλή λειτουργία του. Κατά συνέπεια, η λήψη τέτοιων μέτρων εμπίπτει στη σφαίρα της εσωτερικής οργάνωσης του θεσμικού ή άλλου οργάνου (βλ. σχετικά με μέτρα εξασφάλισης της ορθής χρησιμοποίησης των κονδυλίων που τίθενται στη διάθεση των πολιτικών ομάδων του Κοινοβουλίου, απόφαση της 23ης Απριλίου 1986, 294/83, Les Verts κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1986, σ. 1339, σκέψη 47), εντός των ορίων που επιβάλλει το κοινοτικό δίκαιο (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 28ης Νοεμβρίου 1991, C-213/88 και C-39/89, Λουξεμβούργο κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1991, σ. I-5643, σκέψη 34).
- 69 Σημειωτέον επίσης συναφώς ότι ο εσωτερικός κανονισμός της ΕΤΕπ περιλαμβάνει το κεφάλαιο V, που έχει ακριβώς ως αντικείμενο να καθορίσει τη σύνθεση, τους κανόνες λειτουργίας και τις εξουσίες έρευνας της ελεγκτικής επιτροπής της ΕΤΕπ, η

αποστολή της οποίας είναι, κατά το άρθρο 14 του καταστατικού της ΕΤΕπ, να ελέγχει κάθε έτος την κανονικότητα των εργασιών και των βιβλίων της τελευταίας.

- 70 Κατόπιν των προεκτεθέντων, ορθώς η Επιτροπή υποστήριξε ότι η προσβαλλομένη απόφαση που έχει ως αντικείμενο να καθορίσει τα της συνεργασίας με την OLAF, όσον αφορά τη διαβίβαση πληροφοριών σχετικά με ενδεχόμενες δραστηριότητες απάτης και την εκτέλεση ερευνών για τις δραστηριότητες αυτές στους κόλπους της ΕΤΕπ, εμπίπτει στο πεδίο αρμοδιότητας του συμβουλίου των διοικητών και όχι της διευθύνουσας επιτροπής.
- 71 Υπό τις συνθήκες αυτές, η αρμοδιότητα του Δικαστηρίου να εκδικάσει την παρούσα προσφυγή ακυρώσεως βάσει του άρθρου 237, στοιχείο β', ΕΚ δεν μπορεί να αμφισβητηθεί.
- 72 Ειδικότερα, λίγο ενδιαφέρει, για τη θεμελίωση της αρμοδιότητας αυτής το ζήτημα αν, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, η προσβαλλομένη απόφαση μπορεί να καταλογιστεί στο συμβούλιο των διοικητών λόγω του ότι υπάρχει ανάθεση αρμοδιοτήτων, τυπική ή άτυπη, προς τη διευθύνουσα επιτροπή ή αν η εν λόγω επιτροπή ενήργησε εν προκειμένω χωρίς να έχει εξουσιοδοτηθεί. Αδιάφορο είναι επίσης για τη θεμελίωση της εν λόγω αρμοδιότητας το γεγονός ότι το άρθρο 237, στοιχείο β', ΕΚ δεν αναφέρεται στις πράξεις της διευθύνουσας επιτροπής και το γεγονός ότι το άρθρο 13, παράγραφος 8, του καταστατικού της ΕΤΕπ προβλέπει ότι η διευθύνουσα επιτροπή είναι υπεύθυνη μόνον έναντι της ΕΤΕπ.
- 73 Υποβάλλοντας τις πράξεις του συμβουλίου των διοικητών στον έλεγχο του Δικαστηρίου, το άρθρο 237, στοιχείο β', ΕΚ σκοπεί μεταξύ άλλων να εξασφαλίσει ότι όλες οι πράξεις της ΕΤΕπ που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του εν λόγω συμβουλίου θα μπορούν να φέρονται ενώπιον του Δικαστηρίου.

- 74 Κατά συνέπεια, μια ερμηνεία του άρθρου 237, στοιχείο β', ΕΚ που θα απέκλειε μια τέτοια πράξη από αυτές κατά των οποίων χωρεί προσφυγή βάσει της διάταξης αυτής με μόνη αιτιολογία ότι η πράξη εκδόθηκε από ένα άλλο όργανο της ΕΤΕπ, όπως η διευθύνουσα επιτροπή, θα κατέληγε σε αποτέλεσμα αντίθετο προς το πνεύμα της εν λόγω διάταξης και δη είτε η έκδοση της συγκεκριμένης πράξης είναι είτε δεν είναι η συνέπεια εσκεμμένης ρύθμισης από την ΕΤΕπ της οικείας διαδικασίας λήψεως αποφάσεων.
- 75 Μια τέτοια ερμηνεία δεν λαμβάνει εξάλλου υπόψη το γεγονός ότι η Ευρωπαϊκή Κοινότητα αποτελεί κοινότητα δικαίου καθ' ότι ούτε τα κράτη μέλη της ούτε τα θεσμικά της όργανα διαφεύγουν τον έλεγχο της συμφωνίας των πράξεών τους προς τον συνταγματικό χάρτη που είναι η Συνθήκη ΕΚ, η οποία και έχει καταρτίσει ένα πλήρες σύστημα μέσων παροχής έννομης προστασίας και διαδικασιών που αναθέτουν στο Δικαστήριο τον έλεγχο της νομιμότητας των πράξεων των οργάνων (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 23ης Μαρτίου 1993, C-314/91, Weber κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1993, σ. I-1093, σκέψη 8, και παρατιθέμενη νομολογία). Σημειωτέον συναφώς ότι, καίτοι η ΕΤΕπ δεν αποτελεί θεσμικό όργανο της Κοινότητας, είναι πάντως κοινοτικός οργανισμός που ιδρύθηκε και απέκτησε νομική προσωπικότητα με τη Συνθήκη ΕΚ (βλ. μεταξύ άλλων αποφάσεις της 15ης Ιουνίου 1976, 110/75, Mills κατά ΕΤΕπ, Συλλογή τόμος 1976, σ. 371, σκέψη 14 της 3ης Μαρτίου 1988, 85/86, Επιτροπή κατά ΕΤΕπ, Συλλογή 1988, σ. 1281, σκέψη 24, και της 2ας Δεκεμβρίου 1992, C-370/89, SGEEM και Etroy κατά ΕΤΕπ, Συλλογή 1992, σ. I-6211, σκέψη 13) και γι' αυτόν τον λόγο υπόκειται στον έλεγχο του Δικαστηρίου ιδίως κατά τα προβλεπόμενα από το άρθρο 237, στοιχείο β', ΕΚ.

Επί του άρθρου 230 ΕΚ

- 76 Δεύτερον, η ΕΤΕπ αμφισβητεί την αρμοδιότητα του Δικαστηρίου να εκδικάσει προσφυγή κατά πράξεως της βάσει του άρθρου 230 ΕΚ. Συναφώς, επικαλείται κυρίως την ανάγκη να εξασφαλιστεί η πρακτική αποτελεσματικότητα της *lex specialis* που είναι το άρθρο 237 ΕΚ σε σχέση με την εν λόγω διάταξη.

77 Δεδομένου πάντως ότι η Επιτροπή επικαλέστηκε το άρθρο 230 ΕΚ μόνον επικουρικώς, η δε προσβαλλομένη απόφαση αποτελεί, όπως κρίθηκε στις σκέψεις 66 έως 75 της παρούσας απόφασης, πράξη δεκτική προσφυγής βάσει του άρθρου 237, στοιχείο β', ΕΚ δεν χρειάζεται να εξεταστεί στο πλαίσιο της παρούσας υπόθεσης το ζήτημα αν χωρεί προσφυγή κατά πράξεως της διευθύνουσας επιτροπής βάσει του άρθρου 230 ΕΚ.

Επί της αρμοδιότητας του Δικαστηρίου να εκδικάσει προσφυγή στηριζόμενη σε παράβαση του κανονισμού 1074/1999

78 Τρίτον, η ΕΤΕπ υποστηρίζει ότι εφόσον η Συνθήκη ΕΚΑΕ γενικά και ειδικότερα το άρθρο 146 ΕΑ που αναφέρεται στην αρμοδιότητα του Δικαστηρίου δεν μνημονεύει καθόλου την ΕΤΕπ, το Δικαστήριο δεν είναι αρμόδιο να εκδικάσει την παρούσα προσφυγή στο μέτρο που ζητείται η ακύρωση της προσβαλλομένης απόφασης λόγω παράβασης του κανονισμού 1074/1999.

79 Ούτε αυτή η επιχειρηματολογία μπορεί να γίνει δεκτή.

80 Πράγματι, όπως διαπιστώθηκε ήδη, το άρθρο 237, στοιχείο β', ΕΚ δίνει αρμοδιότητα στο Δικαστήριο να ακυρώσει πράξη όπως η προσβαλλομένη απόφαση.

81 Βεβαίως το άρθρο 237, στοιχείο β', ΕΚ ορίζει ότι η Επιτροπή, κάθε κράτος μέλος και το διοικητικό συμβούλιο της ΕΤΕπ μπορούν να ασκήσουν τέτοια προσφυγή υπό τους όρους του άρθρου 230 ΕΚ και ότι η τελευταία αυτή διάταξη παρέχει αρμο-

διότητα στο Δικαστήριο να αποφαινεται επί προσφυγών που ασκούνται «λόγω παραβάσεως της παρούσας συνθήκης ή οποιουδήποτε κανόνα δικαίου σχετικού με την εφαρμογή της».

- 82 Αρκεί πάντως να σημειωθεί συναφώς ότι, όπως προκύπτει από τη νομολογία του Δικαστηρίου, η ανάγκη ελέγχου της νομιμότητας με πληρότητα και συνοχή επιβάλλει να ερμηνευθεί το άρθρο 230 ΕΚ υπό την έννοια ότι δεν αποκλείει αρμοδιότητα του Δικαστηρίου να κρίνει κατά την εκδίκαση προσφυγής ακυρώσεως κατά πράξεως που εκδόθηκε κατ' επίκληση διατάξεως της Συνθήκης ΕΚ, ισχυρισμό περί παραβάσεως κανόνα της Συνθήκης ΕΚΑΕ (απόφαση της 29ης Μαρτίου 1990, C-62/88, Ελλάδα κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1990, σ. I-1527, σκέψη 8).

Επί του επιχειρήματος ότι η προσφυγή σκοπεί να καταγγείλει παράλειψη ενέργειας της ΕΤΕπ

- 83 Τέταρτον, η ΕΤΕπ υποστηρίζει ότι η προσφυγή είναι απαράδεκτη καθότι στην πραγματικότητα σκοπεί να καταγγείλει παράλειψη της ΕΤΕπ προς ενέργεια, δηλαδή το γεγονός ότι αυτή δεν εξέδωσε απόφαση εν όψει ορθής εφαρμογής των κανονισμών 1073/1999 και 1074/1999.

- 84 Συναφώς αρκεί να σημειωθεί ότι, όπως επισήμανε η Επιτροπή με το υπόμνημα απαντήσεως, η προσφυγή διώκει την ακύρωση της προσβαλλομένης απόφασης καθότι η απόφαση αυτή θεσπίζει ένα σύστημα διάφορο του συστήματος που θέσπισαν οι κανονισμοί 1073/1999 και 1074/1999, το οποίο αποκλείει, κατά παράβαση των κανονισμών αυτών και ειδικότερα του άρθρου 4, την αρμοδιότητα της OLAF να διενεργεί εσωτερικές έρευνες εντός της ΕΤΕπ και αρνείται στην OLAF το δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα και στις πληροφορίες που κατέχει η ΕΤΕπ.

- 85 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι το Δικαστήριο είναι αρμόδιο να εκδικάσει την παρούσα προσφυγή βάσει του άρθρου 237, στοιχείο β', ΕΚ και ότι η προσφυγή είναι παραδεκτή.

Επί της εφαρμογής των κανονισμών 1073/1999 και 1074/1999

- 86 Η ΕΤΕπ ζητεί την απόρριψη της προσφυγής της Επιτροπής. Κατά την άποψή της, οι κανονισμοί 1073/1999 και 1074/1999 πρέπει να κηρυχθούν ανεφάρμοστοι για διάφορους λόγους.
- 87 Συναφώς υποστηρίζει ότι οι εν λόγω κανονισμοί προσβάλλουν την αυτονομία της οποίας χαίρει δυνάμει της Συνθήκης ΕΚ, ότι δεν εκδόθηκαν επί ορθής νομικής βάσεως και ότι συνιστούν παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας και ενέχουν παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολόγησεως.

Ως προς την αυτονομία της ΕΤΕπ

Επιχειρήματα της ΕΤΕπ

- 88 Με τον πρώτο αμυντικό ισχυρισμό, η ΕΤΕπ υποστηρίζει ότι το καθεστώς αυτονομίας που τη διέπει δυνάμει της Συνθήκης ΕΚ την εξαιρεί από το πεδίο εφαρμογής των κανονισμών 1073/1999 και 1074/1999.

- 89 Η ΕΤΕπ υποστηρίζει κατά τα ουσιαστικά ότι το γεγονός ότι έχει, όπως προκύπτει από το άρθρο 266 ΕΚ και το καταστατικό της ΕΤΕπ, νομική προσωπικότητα διακριτή αυτής της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, όργανα διοικήσεως και διαχειρίσεως καθώς και ιδίους πόρους και προϋπολογισμό μαρτυρεί ότι οι συντάκτες της Συνθήκης ΕΚ θέλησαν να της εξασφαλίσουν αυτονομία διαχείρισης και δράσης. Από την αυτονομία αυτή εξαρτάται η ικανότητα αναπτύξεως δραστηριότητας και η αποτελεσματική λειτουργία της ΕΤΕπ καθώς και η αξιοπιστία της στις αγορές. Επιπλέον λόγω της αυτονομίας αυτής αποκλείεται η θεμελίωση ευθύνης της Κοινότητας ενώ η ευθύνη των κρατών μελών περιορίζεται στα οικεία μερίδια.
- 90 Την αυτονομία αυτή μαρτυρούν επίσης και τα άρθρα 248, παράγραφοι 1 και 3, ΕΚ και 14 του καταστατικού της ΕΤΕπ. Πράγματι, αφενός, οι διατάξεις αυτές ορίζουν ότι ο έλεγχος του Ελεγκτικού Συνεδρίου περιορίζεται στις δραστηριότητες διαχείρισης της ΕΤΕπ που αφορούν κοινοτικά έσοδα και έξοδα πράγμα που, κατά την ΕΤΕπ, αντιπροσωπεύει μόνο το 10 % των συνολικών δραστηριοτήτων της, ενώ οι λοιπές δραστηριότητες διαχείρισης της ΕΤΕπ υπάγονται μόνο στην αρμοδιότητα της δικής της ελεγκτικής επιτροπής. Αφετέρου, από το άρθρο 248, παράγραφος 3, ΕΚ προκύπτει ότι ακόμα και το δικαίωμα προσβάσεως του Ελεγκτικού Συνεδρίου στις πληροφορίες που κατέχει η ΕΤΕπ σχετικά με τις δραστηριότητες διαχείρισης κοινοτικών εσόδων και εξόδων υπόκειται στην τήρηση των όρων που καθορίζονται με κοινή συμφωνία της Επιτροπής, του Ελεγκτικού Συνεδρίου και της ΕΤΕπ.
- 91 Κατά την ΕΤΕπ, αυτό το καθεστώς αυτονομίας αντίκειται στη δυνατότητα του κοινοτικού νομοθέτη να υπαγάγει την ΕΤΕπ στις εξουσίες έρευνας της OLAF, ελλείψει διατάξεως των συνθηκών που να τον εξουσιοδοτεί προς τούτο.
- 92 Το καθεστώς αυτό καθώς και η τραπεζική φύση των δραστηριοτήτων της ΕΤΕπ επιβάλλουν, αντιθέτως, να μπορεί η ΕΤΕπ να θεσπίσει το δικό της σύστημα καταπολέμησης της απάτης. Είναι πράγματι βασικό να μπορεί η ΕΤΕπ να εγγυηθεί στους επενδυτές ότι ενεργεί με πλήρη ανεξαρτησία.

- 93 Όμως, οι εξουσίες που παρέχονται στην OLAF όσον αφορά την έναρξη εσωτερικής έρευνας, το δικαίωμα πρόσβασης στα γραφεία, το δικαίωμα να λαμβάνουν αντίγραφα και αποσπάσματα κάθε εγγράφου που κατέχουν τα κοινοτικά θεσμικά όργανα, όργανα και οργανισμοί καθώς και υποχρέωση του προσωπικού αυτών να συνεργάζονται με την OLAF και να της διαβιβάζουν τις πληροφορίες που κατέχουν αυτά συνεπάγονται, στην περίπτωση της ΕΤΕπ, ακριβώς την άρνηση της αυτονομίας που έχει αυτή δυνάμει της Συνθήκης ΕΚ.
- 94 Εξάλλου, η OLAF υπάγεται μεν σε ιδιαίτερο καθεστώς, πλην όμως ανήκει στις εσωτερικές υπηρεσίες της Επιτροπής και υπάγεται στην αρμοδιότητα του αρμόδιου για τον κοινοτικό προϋπολογισμό επιτρόπου.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 95 Πρέπει να σημειωθεί προκαταρκτικώς ότι η ΕΤΕπ δεν διευκρίνισε αν θεωρεί ότι, λόγω του ιδιαίτερου καθεστώτος της, οι κανονισμοί 1073/1999 και 1074/1999 πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι δεν έχουν εφαρμογή σ' αυτή ή αν υποστηρίζει ότι οι εν λόγω κανονισμοί πρέπει να κριθούν ανεφάρμοστοι, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 241 ΕΚ και 156 ΕΑ καθόσον παραβιάζουν αυτό το καθεστώς.
- 96 Λόγω αυτής της ασάφειας πρέπει να εξεταστεί ο αμυντικός ισχυρισμός που προβάλλει η ΕΤΕπ υπό αμφότερα τα πρίσματα κατά την προηγουμένη σκέψη.
- 97 Όσον αφορά πρώτον, την οριοθέτηση του πεδίου εφαρμογής των κανονισμών 1073/1999 και 1074/1999 διαπιστώνεται ότι, όπως ορθά παρατήρησε η Επιτροπή, οι

όροι «θεσμικά όργανα, όργανα και οργανισμοί που ιδρύθηκαν από τις συνθήκες ή βάσει αυτών» από το άρθρο 1, παράγραφος 3, των κανονισμών αυτών πρέπει να ερμηνευτούν κατά την έννοια ότι καλύπτουν την ΕΤΕπ.

- 98 Πράγματι, όπως διαπιστώθηκε στη σκέψη 75 της παρούσας απόφασης, η ΕΤΕπ αποτελεί κοινοτικό οργανισμό που ιδρύθηκε και απέκτησε νομική προσωπικότητα από τη Συνθήκη ΕΚ. Όμως, ούτε από το προοίμιο ούτε από τις διατάξεις των κανονισμών 1073/1999 και 1074/1999 προκύπτει ότι ο κοινοτικός νομοθέτης θέλησε να κάνει οποιαδήποτε διάκριση μεταξύ των διαφόρων θεσμικών οργάνων, οργάνων ή οργανισμών που ιδρύθηκαν από τις συνθήκες ή βάσει αυτών.
- 99 Η έβδομη αιτιολογική σκέψη των κανονισμών 1073/1999 και 1074/1999 αντιθέτως υπογραμμίζει ρητά την ανάγκη επεκτάσεως του πεδίου των εσωτερικών ερευνών της OLAF σε όλα τα εν λόγω θεσμικά όργανα, όργανα και οργανισμούς.
- 100 Όσον αφορά, δεύτερον, το επιχείρημα ότι οι εν λόγω κανονισμοί παραβιάζουν το καθεστώς στο οποίο υπήγαγε την ΕΤΕπ η Συνθήκη ΕΚ και για τον λόγο αυτό πρέπει να κριθούν ανεφάρμοστοι βάσει των άρθρων 241 ΕΚ και 156 ΕΑ διαπιστώνονται τα ακόλουθα.
- 101 Είναι αληθές ότι η ΕΤΕπ έχει, δυνάμει του άρθρου 266 ΕΚ, νομική προσωπικότητα, διακριτή της νομικής προσωπικότητας της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, ότι η διοίκηση και η διαχείρισή της ασκούνται από τα δικά της όργανα και ότι έχει ίδιους πόρους και προϋπολογισμό. Όπως προκύπτει από τη νομολογία του Δικαστηρίου, η ΕΤΕπ οφείλει, για να εκπληρώσει τα καθήκοντα που της αναθέτει το άρθρο 267 ΕΚ, να είναι σε θέση να ενεργεί με κάθε ανεξαρτησία στις κεφαλαιαγορές όπως κάθε άλλη τράπεζα (απόφαση Επιτροπή κατά ΕΤΕπ, όπ.π., σκέψη 28).

- 102 Εντούτοις όπως έχει επίσης κρίνει το Δικαστήριο, η αναγνώριση στην Τράπεζα μιας τέτοιας λειτουργικής και οργανικής αυτονομίας δεν έχει ως συνέπεια να τη διαχωρίσει παντελώς από τις Κοινότητες και να καταστήσει ανεφάρμοστο έναντι αυτής κάθε κανόνα του κοινοτικού δικαίου. Πράγματι, όπως προκύπτει ιδίως από το άρθρο 267 ΕΚ, η Τράπεζα έχει ως αποστολή να συμβάλλει στην πραγμάτωση των στόχων της Κοινότητας και τοποθετείται, επομένως, δυνάμει της Συνθήκης, στο κοινοτικό πλαίσιο. Η θέση της Τράπεζας είναι, συνεπώς, διφυής κατά την έννοια ότι χαρακτηρίζεται από ανεξαρτησία ως προς τη διαχείριση των υποθέσεών της, ιδίως στον τομέα των οικονομικών πράξεων, αφενός, και από στενό δεσμό με την Κοινότητα ως προς τους στόχους της, αφετέρου (απόφαση Επιτροπή κατά ΕΤΕπ, όπ.π., σκέψεις 29 και 30).
- 103 Εν προκειμένω διαπιστώνεται ότι η ΕΤΕπ δεν απέδειξε κατά ποιά έννοια το γεγονός ότι υπόκειται σε μέτρα που θεσπίζει ο κοινοτικός νομοθέτης στον τομέα της καταπολέμησης της απάτης και κάθε άλλης παράνομης δραστηριότητας κατά των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, όπως αυτά που προβλέπουν οι κανονισμοί 1073/1999 και 1074/1999, δεν συμβιβάζεται με το ιδιαίτερο καθεστώς που τη διέπει.
- 104 Όπως ορθά παρατήρησαν η Επιτροπή και ο γενικός εισαγγελέας στην παράγραφο 120 των προτάσεών του, η ΕΤΕπ δεν απέδειξε ειδικότερα ότι οι εξουσίες έρευνας που παρέχει στην OLAF ο κοινοτικός νομοθέτης είναι ικανές να επηρεάσουν τη διαχείρισή της και την οικεία εξουσία αυτόνομης λήψης αποφάσεως όσον αφορά τη χορήγηση δανείων και εγγυήσεων και τη χρηματοδότησή τους ιδίως με προσφυγή στις κεφαλαιαγορές. Η ΕΤΕπ δεν απέδειξε εξάλλου ότι η ύπαρξη αυτών των εξουσιών θα επηρέαζε τη φήμη της ή την αξιοπιστία της ως ανεξαρτήτου οργανισμού στις χρηματαγορές (βλ. κατ' αναλογία σχετικά με την επιβολή του κοινοτικού φόρου στις αποδοχές που καταβάλλει η ΕΤΕπ, απόφαση Επιτροπή κατά ΕΤΕπ, όπ.π., σκέψη 30).
- 105 Συναφώς πρέπει καταρχάς να σημειωθεί ότι οι διατάξεις των άρθρων 248, παράγραφοι 1 και 3, ΕΚ και 14 του καταστατικού της ΕΤΕπ που αναφέρονται κυρίως στον έλεγχο των λογαριασμών και της οικονομικής διαχείρισης δεν προδικάζουν το

ζήτημα της ενδεχόμενης εφαρμογής στην ΕΤΕπ ενός συστήματος ερευνών όπως αυτό που θεσπίζουν βάσει των άρθρων 280 ΕΚ και 203 ΕΑ οι κανονισμοί 1073/1999 και 1074/1999 αντιστοίχως. Σκοπεί ειδικότερα να καταστήσει δυνατή τη διερεύνηση όταν υπάρχουν υπόνοιες απάτης, δωροδοκίας ή άλλης παράνομης δραστηριότητας κατά των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Όπως παρατήρησε ιδίως το Συμβούλιο, ένα τέτοιο σύστημα ερευνών ουδόλως ομοιάζει με έλεγχο των λογαριασμών της οικονομικής διαχείρισης του συγκεκριμένου οργανισμού.

106 Συναφώς, πρέπει πρώτον να διαπιστωθεί ότι ούτε το γεγονός ότι η OLAF ιδρύθηκε από την Επιτροπή και εντάσσεται στη διοικητική και δημοσιονομική δομή της υπό τους όρους που προβλέπει η απόφαση 1999/352 ούτε το γεγονός ότι ο κοινοτικός νομοθέτης ανέθεσε σ' αυτό το εξωτερικό της ΕΤΕπ όργανο εξουσίες έρευνας υπό τους όρους που προβλέπουν οι κανονισμοί 1073/1999 και 1074/1999 είναι αφ' εαυτών ικανά να θίξουν τη λειτουργική αυτονομία και τη φήμη της ΕΤΕπ στις χρηματαγορές.

107 Πράγματι, όπως προκύπτει ιδίως από την τέταρτη, τη δέκατη, τη δωδέκατη και τη δέκατη όγδοη αιτιολογική σκέψη καθώς και από τα άρθρα 4, 5, δεύτερο εδάφιο, 6, 11 και 12 των κανονισμών 1073/1999 και 1074/1999, το σύστημα που καταρτίζουν οι κανονισμοί αυτοί μεταφράζει τη σταθερή βούληση του κοινοτικού νομοθέτη να υπαγάγει τη χορήγηση των εξουσιών που αναθέτει στην OLAF, αφενός, στην ύπαρξη εγγυήσεων που θα εξασφαλίζουν την απόλυτη ανεξαρτησία της υπηρεσίας αυτής ιδίως έναντι της Επιτροπής και, αφετέρου, να εξαρτήσει τις εξουσίες αυτές από την πλήρη τήρηση των κανόνων του κοινοτικού δικαίου που περιλαμβάνουν μεταξύ άλλων το πρωτόκολλο των προνομίων και ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις θεμελιώδεις ελευθερίες καθώς και τον Κανονισμό Υπηρεσιακής Κατάστασης των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και το σύστημα που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό τους.

108 Επιπλέον, από τις διατάξεις των κανονισμών 1073/1999 και 1074/1999 προκύπτει ότι η άσκηση των εξουσιών αυτών υπόκειται σε διάφορους κανόνες και ειδικές εγγυήσεις ενώ το αντικείμενό τους οριοθετείται σαφώς. Ως προς το τελευταίο αυτό σημείο, το άρθρο 2 των κανονισμών 1073/1999 και 1074/1999 ορίζει ότι οι διοικητικές έρευνες

της OLAF διεξάγονται με σκοπό να επιτυγχάνονται οι στόχοι του άρθρου 1 του κανονισμού αυτού και να αποδεικνύεται ενδεχομένως ο παράνομος χαρακτήρας των ελεγχόμενων δραστηριοτήτων. Τα μέσα που διαθέτει η OLAF για την επιδίωξη των στόχων αυτών απαριθμούνται επακριβώς ιδίως στα άρθρα 4, 7 και 9 των εν λόγω κανονισμών.

- 109 Τέλος, πρέπει να σημειωθεί, όπως παρατήρησαν η Επιτροπή, η Ολλανδική Κυβέρνηση και ο γενικός εισαγγελέας στην παράγραφο 122 των προτάσεων του, ότι οι εσωτερικές έρευνες που μπορεί να διεξάγει η OLAF πρέπει, όπως προκύπτει από το άρθρο 4, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, των κανονισμών 1073/1999 και 1074/1999, να διεξάγονται υπό τους όρους και σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπουν οι αποφάσεις που λαμβάνει το κάθε θεσμικό όργανο, όργανο και οργανισμός, οπότε δεν αποκλείεται ενδεχόμενες ιδιαιτερότητες αναγόμενες στην τραπεζική δραστηριότητα της ΕΤΕπ να ληφθούν ενδεχομένως υπόψη από την τελευταία σε περίπτωση που λάβει τέτοια απόφαση, με την επιφύλαξη ότι η ΕΤΕπ θα οφείλει να αποδείξει την ανάγκη των περιορισμών που θα προβλέψει προς τούτο.
- 110 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι ο πρώτος αμυντικός ισχυρισμός της ΕΤΕπ πρέπει να απορριφθεί.

Επί της νομικής βάσεως του κανονισμού 1073/1999

- 111 Με τον δεύτερο αμυντικό ισχυρισμό, η ΕΤΕπ υποστηρίζει ότι ο κανονισμός 1073/1999 πρέπει να κηρυχθεί ανεφάρμοστος για τον λόγο ότι δεν μπορούσε να εκδοθεί βάσει του άρθρου 280 ΕΚ.

- 112 Αφενός, η έκφραση «οικονομικά συμφέροντα της Κοινότητας» που απαντά στη διάταξη αυτή αφορά μόνο τα έξοδα και τα έσοδα του προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Συνεπώς αποκλείεται η δυνατότητα λήψεως μέτρων βάσει του άρθρου αυτού για την καταπολέμηση της απάτης εντός της ΕΤΕπ, δεδομένου ότι αυτή έχει ίδιο προϋπολογισμό.
- 113 Αφετέρου, και γενικότερα, το άρθρο 280 ΕΚ δεν επιτρέπει τη λήψη μέτρων για την καταπολέμηση της απάτης εντός των θεσμικών οργάνων, οργάνων ή οργανισμών που έχουν ιδρυθεί με τις συνθήκες ή βάσει αυτών.

Ως προς την έννοια «κατά των οικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας»

— Ελιχειρήματα της ΕΤΕπ

- 114 Κατά την ΕΤΕπ, το άρθρο 280 ΕΚ δεν επιτρέπει τη λήψη μέτρων κατά της απάτης παρά μόνον με σκοπό την προστασία του κοινοτικού προϋπολογισμού. Εξ αυτού έπεται ότι οι κοινοτικές διατάξεις που θεσπίζονται βάσει του άρθρου 280 ΕΚ με σκοπό την καταπολέμηση της απάτης δεν έχουν εφαρμογή στην ΕΤΕπ διότι αυτή έχει δικούς της πόρους, διακριτούς από τους πόρους των Κοινοτήτων.
- 115 Όσον αφορά το στοιχείο ότι το 10 % του συνόλου των δραστηριοτήτων της ΕΤΕπ αφορά τη διαχείριση κοινοτικών εσόδων και εξόδων μεταξύ των οποίων ο κοινοτικός φόρος επί των αποδοχών, μισθών και αμοιβών του προσωπικού και των μελών των οργάνων της ΕΤΕπ δεν αρκεί, κατά την ΕΤΕπ, να δικαιολογήσει την υπαγωγή των

ιδίων πόρων της ΕΤΕπ και του συνόλου των δραστηριοτήτων της στις εξουσίες της OLAF. Η ΕΤΕπ δήλωσε πάντως ότι είναι πρόθυμη να συνάψει συμφωνία με την OLAF όσον αφορά τη διαχείριση κοινοτικών κονδυλίων.

- 116 Κατά την ΕΤΕπ, η ερμηνεία την οποία υποστηρίζει επιρρωννύεται από το άρθρο 248, παράγραφος 1 και 3, ΕΚ. Συγκεκριμένα, η διάταξη αυτή περιορίζει τον έλεγχο του Ελεγκτικού Συνεδρίου στα έσοδα και έξοδα της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των οργανισμών που έχουν ιδρυθεί από αυτή εφόσον η ιδρυτική πράξη του συγκεκριμένου οργανισμού δεν αποκλείει τον έλεγχο αυτό. Εξάλλου, προβλέπει επιτόπιο έλεγχο μόνο «στις εγκαταστάσεις κάθε οργανισμού που διαχειρίζεται έσοδα ή έξοδα για λογαριασμό της Κοινότητας».
- 117 Η ερμηνεία αυτή συνάδει εξάλλου προς την προηγούμενη κανονιστική πρακτική που έχει καθιερώσει την αντιστοιχία η οποία υπάρχει μεταξύ αφενός των «οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων» και αφετέρου του γενικού προϋπολογισμού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και του προϋπολογισμού που διαχειρίζονται αυτές. Συναφώς η ΕΤΕπ αναφέρεται μεταξύ άλλων στον ορισμό της «παρατυπίας» από το άρθρο 1, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 312, σ. 1), και στον όρο της «απάτης» κατά των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, όπως ορίζεται στο άρθρο 1 της Σύμβασης για την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που καταρτίστηκε με την πράξη 95/C 316/03 του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 1995 (ΕΕ C 316, σ. 49).

— Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 118 Διαπιστώνεται προκαταρκτικώς ότι η ΕΤΕπ δεν διευκρίνισε αν φρονεί ότι ο κανονισμός 1073/1999 έχει την έννοια ότι δεν εφαρμόζεται σ' αυτήν λόγω του ότι εκδόθηκε

βάσει του άρθρου 280 ΕΚ ή αν υποστηρίζει ότι ο κανονισμός αυτός πρέπει να κηρυχθεί ανεφάρμοστος σύμφωνα με το άρθρο 241 ΕΚ, διότι συνιστά παράβαση του εν λόγω άρθρου 280 ΕΚ.

- 119 Υπό τις συνθήκες αυτές διαπιστώνεται αφενός ότι, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 97 έως 99 της παρούσας απόφασης, ο κανονισμός 1073/1999 έχει την έννοια ότι αφορά μεταξύ άλλων την ΕΤΕπ.
- 120 Πρέπει να σημειωθεί αφετέρου ότι, αντίθετα με όσα υποστηρίζει η ΕΤΕπ με τον πρώτο ισχυρισμό, η έκφραση «οικονομικά συμφέροντα της Κοινότητας» που απαντά στο άρθρο 280 ΕΚ έχει την έννοια ότι περιλαμβάνει όχι μόνο τα έσοδα και τα έξοδα του κοινοτικού προϋπολογισμού αλλά, καταρχήν, και αυτά που αφορούν τον προϋπολογισμό άλλων οργάνων και οργανισμών που έχουν ιδρυθεί με τη Συνθήκη ΕΚ.
- 121 Μεταξύ των θεωρήσεων που στηρίζουν το συμπέρασμα αυτό είναι, πρώτον, το γεγονός ότι η έκφραση αυτή είναι χαρακτηριστική του άρθρου 280 ΕΚ και διαφέρει από την ορολογία που χρησιμοποιούν άλλες διατάξεις του τίτλου ΙΙ του πέμπτου τμήματος της Συνθήκης ΕΚ με τίτλο «Δημοσιονομικές διατάξεις» που αναφέρονται ανεξαιρέτως στον προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Το ίδιο ισχύει και για το γεγονός, που επισημαίνει η Ολλανδική Κυβέρνηση, ότι η έκφραση «οικονομικά συμφέροντα της Κοινότητας» εμφανίζεται ευρύτερη από την έκφραση «έσοδα και [...] έξοδα της Κοινότητας» που απαντά μεταξύ άλλων στο άρθρο 268 ΕΚ.
- 122 Δεύτερον, αυτό τούτο το γεγονός ότι ένα όργανο ή οργανισμός έλκει την καταγωγή του από τη Συνθήκη ΕΚ εξυπακούεται ότι σχεδιάστηκε για να συμβάλλει στην επίτευξη των στόχων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και το εντάσσει στο κοινοτικό πλαίσιο έτσι ώστε τα μέσα τα οποία διαθέτει κατ' εφαρμογήν της εν λόγω συνθήκης αντιπροσωπεύουν εκ φύσεως οικονομικό συμφέρον ίδιο και άμεσο γι' αυτήν.

- 123 Όσον αφορά ειδικότερα την ΕΤΕπ, πρέπει να σημειωθεί ότι αυτός ο κοινοτικός οργανισμός ιδρύθηκε με τη Συνθήκη ΕΚ και έχει ως αποστολή, όπως προβλέπει το άρθρο 267, πρώτο εδάφιο, ΕΚ, «να συμβάλλει στην ισόρροπη και απρόσκοπτη ανάπτυξη της κοινής αγοράς για το συμφέρον της Κοινότητας». Συνεπώς η ΕΤΕπ εντάσσεται, βάσει της Συνθήκης ΕΚ, στο κοινοτικό πλαίσιο (απόφαση Επιτροπή κατά ΕΤΕπ, όπ.π., σκέψη 29).
- 124 Το ότι οι πόροι της ΕΚΤ και η χρησιμοποίησή τους εμφανίζουν κατά τα ανωτέρω πρόδηλο οικονομικό συμφέρον για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα και τους στόχους της επιρρωννύεται περαιτέρω από διάφορες άλλες κοινοτικές διατάξεις, μεταξύ των οποίων το άρθρο 267, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ που ορίζει ότι η ΕΤΕπ, κατά την εκτέλεση της αποστολής της, διευκολύνει τη χρηματοδότηση επενδυτικών προγραμμάτων σε συνδυασμό με τις παρεμβάσεις των διαρθρωτικών ταμείων και των άλλων χρηματοδοτικών μέσων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, ή το άρθρο 20 του καταστατικού της ΕΤΕπ που ορίζει ότι κατά την παροχή δανείων και εγγυήσεων η ΕΤΕπ οφείλει μεταξύ άλλων να «φροντίζει ώστε τα κεφάλαιά της να χρησιμοποιούνται κατά τον πιο ορθολογικό τρόπο προς το συμφέρον της Κοινότητας». Το ίδιο ισχύει και για το άρθρο 21 του καταστατικού που προβλέπει μεταξύ άλλων ότι οι αιτήσεις είναι δυνατό να απευθύνονται στην ΕΤΕπ μέσω της Επιτροπής της οποίας και ζητείται η γνώμη επί των λοιπών αιτήσεων δανείου τα οποία, σε περίπτωση αρνητικής γνώμης της Επιτροπής, δεν μπορεί να χορηγηθεί παρά μόνο με ομόφωνη απόφαση του διοικητικού συμβουλίου της ΕΤΕπ, ενώ το μέλος που διορίζεται με υπόδειξη της Επιτροπής απέχει από την ψηφοφορία.
- 125 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι ο όρος «οικονομικά συμφέροντα της Κοινότητας» κατά την έννοια του άρθρου 280 ΕΚ δεν περιορίζεται μόνο στον προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Κοινότητας υπό στενή έννοια αλλά καλύπτει επίσης τα έσοδα και τα έξοδα της ΕΤΕπ [βλ. κατ' αναλογία, σχετικά με την εφαρμογή στην Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων του άρθρου 179 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 236 ΕΚ), απόφαση Mills κατά ΕΤΕπ, όπ.π., σκέψη 14).
- 126 Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από τις διατάξεις του άρθρου 248 ΕΚ που, αντίθετα με το άρθρο 280 ΕΚ, δεν είχε ως ειδικό στόχο να εξασφαλίσει την καταπολέμηση της απάτης και κάθε άλλης παράνομης δραστηριότητας κατά των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

- 127 Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται ούτε από μόνο το γεγονός, ακόμα και αν αυτό ευσταθεί, ότι μια κανονιστική πρακτική ακολουθούσε διαφορετική εκδοχή του όρου «οικονομικά συμφέροντα της Κοινότητας».
- 128 Συνεπώς το γεγονός ότι ο κανονισμός 1073/1999 αφορά επίσης και την ΕΤΕπ η οποία, ιδρυθείσα με τη Συνθήκη ΕΚ, διαθέτει βάσει αυτής ίδιους πόρους, διακριτούς από τους πόρους του κοινοτικού προϋπολογισμού δεν είναι ικανό να δικαιολογήσει το ανεφάρμοστο του κανονισμού αυτού βάσει του άρθρου 241 ΕΚ.

Ως προς τη δυνατότητα λήψεως μέτρων κατά της απάτης σε σχέση με τα θεσμικά όργανα, όργανα ή οργανισμούς που έχουν ιδρυθεί με τις συνθήκες ή βάσει αυτών

- 129 Εν όψει του άρθρου 280, παράγραφος 4, ΕΚ, που ορίζει ότι η Ευρωπαϊκή Κοινότητα λαμβάνει μέτρα «με σκοπό την παροχή αποτελεσματικής και ισοδύναμης προστασίας στα κράτη μέλη» και ότι τα μέτρα αυτά δεν αφορούν «την εφαρμογή του ποινικού δικαίου ούτε την απονομή της δικαιοσύνης στα κράτη μέλη», η ΕΤΕπ φρονεί ότι η εξουσία του κοινοτικού νομοθέτη περιορίζεται στη λήψη μέτρων που αποσκοπούν στη βελτίωση των μηχανισμών καταπολέμησης της απάτης στο επίπεδο των κρατών μελών. Κατά την ΕΤΕπ αποκλείεται η δυνατότητα λήψης μέτρων επ' αυτής της βάσεως με σκοπό την καταπολέμηση της απάτης ή των παρατυπιών που σημειώνονται εντός των θεσμικών οργάνων, οργάνων ή οργανισμών που έχουν ιδρυθεί με τις συνθήκες ή βάσει αυτών.
- 130 Η άποψη αυτή δεν μπορεί να γίνει δεκτή.

- 131 Συγκεκριμένα, πρέπει να σημειωθεί ότι, προσθέτοντας στο άρθρο 280 ΕΚ τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 4, είναι σαφές ότι οι συντάκτες της Συνθήκης του Άμστερνταμ θέλησαν να ενισχύσουν την καταπολέμηση της απάτης και των παρατυπιών κατά των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ιδίως αναθέτοντας ρητά σ' αυτήν ίδια αποστολή να «καταπολεμούν» όπως τα κράτη μέλη, την περίπτωση απάτης και τις παρατυπίες με τη λήψη μέτρων «αποτρεπτικού» χαρακτήρα που θα προσφέρουν «αποτελεσματική προστασία στα κράτη μέλη».
- 132 Συναφώς, το γεγονός ότι το άρθρο 280, παράγραφος 1, ΕΚ ορίζει ότι τα μέτρα αυτά λαμβάνονται σύμφωνα με το άρθρο αυτό ουδόλως σημαίνει ότι παραπέμπει μόνο στις επόμενες παραγράφους και ιδίως στην παράγραφο 4 για να προσδιορίσει την έκταση της κοινοτικής αρμοδιότητας σ' αυτόν τον τομέα.
- 133 Πράγματι, το άρθρο 280, παράγραφος 4, ΕΚ πρέπει να ερμηνευθεί κατά την έννοια ότι συμπληρώνει την οριοθέτηση της κοινοτικής αρμοδιότητας και διευκρινίζει ορισμένους όρους της ασκήσεώς της. Ειδικότερα, η διάταξη αυτή προβλέπει διαδικαστικούς όρους που διέπουν τη λήψη κοινοτικών μέτρων και διευκρινίζει ότι η δράση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σκοπεί τόσο στην πρόληψη όσο και την καταπολέμηση της απάτης. Ορίζει επίσης ότι η κοινοτική αρμοδιότητα υπόκειται σε ορισμένα όρια κατά την έννοια ότι τα λαμβανόμενα μέτρα δεν αφορούν ούτε την εφαρμογή του εθνικού ποινικού δικαίου ούτε την απονομή της δικαιοσύνης στα κράτη μέλη.
- 134 Στο πλαίσιο αυτό, το γεγονός ότι το άρθρο 280, παράγραφος 4, ΕΚ αναφέρεται μεταξύ άλλων στην ανάγκη συμβολής στην εξασφάλιση προστασίας αποτελεσματικής και ισοδύναμης στα κράτη μέλη δεν μπορεί να ερμηνευθεί ως ένδειξη της σωτηρικής βούλησης των συντακτών της Συνθήκης του Άμστερνταμ να επιβάλλουν στη δράση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ένα πρόσθετο όριο, τόσο βασικό όσο η

απαγόρευση καταπολέμησης της απάτης και των λοιπών παρατυπιών που θίγουν τα οικονομικά συμφέροντά της με τη λήψη κανονιστικών μέτρων αφορώντων τα θεσμικά όργανα, τα όργανα και τους οργανισμούς που έχουν ιδρυθεί με τις συνθήκες ή βάσει αυτών.

135 Εκτός του ότι ένας τέτοιος περιορισμός της κοινοτικής αρμοδιότητας δεν προκύπτει από το άρθρο 280 ΕΚ, πρέπει να σημειωθεί ότι, όπως ορθά επισημαίνουν η Επιτροπή και όλοι οι παρεμβαίνοντες, δεν θα συμβιβαζόταν καθόλου με τους στόχους που εξυπηρετεί η διάταξη αυτή. Συγκεκριμένα, είναι φανερό ότι, για να είναι αποτελεσματική η προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας πρέπει οπωσδήποτε η αποτροπή και η καταπολέμηση της απάτης και των λοιπών παρατυπιών να καλύπτουν όλα τα επίπεδα στα οποία ενδέχεται να θιγούν τα συμφέροντα αυτά από τέτοιου είδους φαινόμενα. Επιπλέον, είναι δυνατόν συχνά σ' αυτά τα υπό καταπολέμηση φαινόμενα να εμπλέκονται συγχρόνως παράγοντες από διάφορα επίπεδα.

136 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι ο δεύτερος αμυντικός ισχυρισμός της ΕΤΕπ πρέπει να απορριφθεί.

Επί της νομικής βάσης του κανονισμού 1074/1999

137 Με τον τρίτο αμυντικό ισχυρισμό, η ΕΤΕπ υποστηρίζει ότι ο κανονισμός 1074/1999 πρέπει να κηρυχθεί ανεφάρμοστος σύμφωνα με το άρθρο 156 ΕΑ διότι δεν μπορούσε να εκδοθεί βάσει του άρθρου 203 ΕΑ.

- 138 Η ΕΤΕπ φρονεί αφενός ότι στο μέτρο που δεν εντάσσεται στη θεσμική δομή της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας και δεν μνημονεύεται από τη Συνθήκη ΕΚΑΕ, καμιά διάταξη της συνθήκης αυτής ή μέτρο που έχει εκδοθεί δυνάμει αυτής δεν έχει εφαρμογή στην περίπτωση της.
- 139 Αφετέρου, το γεγονός ότι ο κανονισμός 1073/1999 εκδόθηκε βάσει του άρθρου 280, παράγραφος 4, ΕΚ και το γεγονός ότι η τελευταία αυτή διάταξη προστέθηκε στη Συνθήκη ΕΚ ακριβώς για να παράσχει στον κοινοτικό νομοθέτη την απαιτούμενη προς τούτο αρμοδιότητα σημαίνουν ότι, αν δεν υπήρχε η διάταξη αυτή, το Συμβούλιο δεν θα μπορούσε να ενεργήσει βάσει του άρθρου 308 ΕΚ. Εξ αυτού έπεται, κατά την ΕΤΕπ, ότι το Συμβούλιο δεν μπορούσε να εκδώσει τον κανονισμό 1074/1999 βάσει του άρθρου 203 ΕΑ που είναι το αντίστοιχο του άρθρου 308 ΕΚ.
- 140 Επιπλέον η προσφυγή στο άρθρο 203 ΕΑ δεν είναι δυνατή παρά μόνον αν η καταπολέμηση της απάτης αποτελεί έναν από τους στόχους της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας. Όπως όμως προκύπτει από τα άρθρα 1 ΕΑ και 183 Α ΕΑ που αφορούν αντιστοίχως την αποστολή της Κοινότητας αυτής και την καταπολέμηση της απάτης μόνον από τα κράτη μέλη, αυτό δεν ισχύει. Επιπλέον, τα μέτρα που προβλέπει ο κανονισμός 1074/1999 δεν είναι «κατάλληλα» κατά την έννοια του άρθρου 203 ΕΑ.
- 141 Τα επιχειρήματα αυτά δεν μπορούν να γίνουν δεκτά.
- 142 Πρώτον, όπως παρατήρησε ο γενικός εισαγγελέας στην παράγραφο 139 των προτάσεων του, το γεγονός και μόνον ότι η Συνθήκη ΕΚΑΕ δεν μνημονεύει την ΕΤΕπ δεν μπορεί να έχει ως συνέπεια να αποκλείσει το ενδεχόμενο της εφαρμογής των διατάξεων της Συνθήκης αυτής ή των μέτρων που λαμβάνονται βάσει αυτής στον εν λόγω οργανισμό.

- 143 Δεύτερον, αντίθετα με όσα ισχυρίζεται η ΕΤΕπ, το άρθρο 183 ΕΑ εκφράζει την ύπαρξη ενός αυτοτελούς στόχου προστασίας των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας (βλ. κατ' αναλογία απόφαση της 18ης Νοεμβρίου 1999, C-209/97, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1999, σ. I-8067, σκέψη 29).
- 144 Συνεπώς, κακώς η ΕΤΕπ υποστηρίζει ότι μια πράξη όπως ο κανονισμός 1074/1999 για τον οποίο δεν αμφισβητείται ότι σκοπεύει την καταπολέμηση της απάτης κατά των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας δεν εκδόθηκε με σκοπό την υλοποίηση ενός από τους στόχους της Κοινότητας αυτής.
- 145 Εξάλλου, τρίτον, το γεγονός ότι, αντίθετα με τη Συνθήκη ΕΚΑΕ, η Συνθήκη ΕΚ προβλέπει ρητά μετά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης του Αμστερνταμ αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Κοινότητας στον τομέα της καταπολέμησης της απάτης κατά των οικονομικών συμφερόντων της, δεν επηρεάζει τις διαπιστώσεις που διατύπωσε το Δικαστήριο στις σκέψεις 143 και 144 της παρούσας απόφασης. Το ίδιο ισχύει και για το γεγονός ότι ο κανονισμός 1073/1999 εκδόθηκε βάσει του άρθρου 280 ΕΚ και όχι βάσει του άρθρου 308 ΕΚ.
- 146 Κατά τα λοιπά πρέπει να σημειωθεί ως προς το τελευταίο αυτό σημείο ότι, κατά πάγια νομολογία, το άρθρο 308 ΕΚ μπορεί να χρησιμεύσει ως νομική βάση μιας πράξεως μόνον αν καμία άλλη διάταξη της Συνθήκης δεν παρέχει στα κοινοτικά όργανα την αναγκαία αρμοδιότητα για την έκδοσή της (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 27ης Σεπτεμβρίου 1988, 165/87, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1988, σ. 5545, σκέψη 17, και της 12ης Νοεμβρίου 1996, C-84/94, Ηνωμένο Βασίλειο κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1996, σ. I-5755, σκέψη 48). Όπως όμως προκύπτει από την παρούσα απόφαση, ο κοινοτικός νομοθέτης είχε την εξουσία να εκδώσει τον κανονισμό 1073/1999 βάσει του άρθρου 280 ΕΚ.

- 147 Τέταρτον, διαπιστώνεται ότι η ΕΤΕπ δεν διευκρίνισε κατά τι τα μέτρα που θεσπίζει ο κανονισμός 1074/1999 δεν είναι «κατάλληλα» κατά την έννοια του άρθρου 203 ΕΑ ούτε κατά τι ο ισχυρισμός αυτός διακρίνεται από τον ισχυρισμό ότι ο εν λόγω κανονισμός συνιστά παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.
- 148 Κατά συνέπεια, αρκεί σ' αυτό το στάδιο να σημειωθεί ότι δεν αμφισβητείται ότι η ΕΤΕπ διαχειρίζεται, ως εντολοδόχος, ορισμένα δάνεια που έχει συνάψει η Επιτροπή στον τομέα της Συνθήκης ΕΚΑΕ και να διαπιστωθεί ότι η δραστηριότητα αυτή αφορά αναμφισβήτητα τα οικονομικά συμφέροντα της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας. Κατά τα λοιπά, το ζήτημα αν ο κανονισμός 1074/1999 αποτελεί ή δεν αποτελεί κατάλληλο μέτρο πρέπει να εξεταστεί μαζί με τον τέταρτο αμυντικό ισχυρισμό της ΕΤΕπ.
- 149 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι ο τρίτος αμυντικός ισχυρισμός της ΕΤΕπ πρέπει να απορριφθεί.

Επί της αρχής της αναλογικότητας

Επιχειρήματα της ΕΤΕπ

- 150 Με τον τέταρτο αμυντικό ισχυρισμό της η ΕΤΕπ υποστηρίζει ότι οι κανονισμοί 1073/1999 και 1074/1999 πρέπει να κηρυχθούν ανεφάρμοστοι, σύμφωνα με τα άρθρα 241 ΕΚ και 156 ΕΑ για τον λόγο ότι παραβιάζουν την αρχή της αναλογικότητας. Οι κανονισμοί αυτοί υπερβαίνουν το μέτρο που είναι κατάλληλο και αναγκαίο για την επίτευξη του επιδιωκόμενου στόχου.

- 151 Αφενός, οι εξουσίες που παρέχονται στην OLAF είναι υπερβολικά μεγάλες και καθιστούν δυνατή την αδικαιολόγητη εισβολή καθώς και παράνομη ανάμειξη στις υποθέσεις της ΕΤΕπ κατά παράβαση του καταστατικού της και κατά παραβίαση της αυτονομίας και της φύσης της ως χρηματοδοτικού οργανισμού.
- 152 Αυτό ισχύει μεταξύ άλλων για την εξουσία που παρέχει το άρθρο 5, δεύτερο εδάφιο, των κανονισμών 1073/1999 και 1074/1999 στον διευθυντή της OLAF να κινήσει εσωτερική έρευνα με δική του πρωτοβουλία χωρίς να υποχρεούται να αναφέρει τους λόγους και τη βάση της απόφασής αυτής. Το ίδιο ισχύει και για το δικαίωμα απειριόριστης πρόσβασης, χωρίς προειδοποίηση ούτε προηγούμενη άδεια, και για το δικαίωμα κατασχέσεως κάθε εγγράφου ανεξαρτήτως φύσεως, που παρέχει, κατά την ΕΤΕπ, το άρθρο 4, παράγραφος 2, των κανονισμών αυτών που δεν συμβιβάζονται με την ίδια τη φύση της ΕΤΕπ ως χρηματοδοτικού οργανισμού.
- 153 Η ΕΤΕπ μνημονεύει επίσης την υποχρέωση των μελών, των διευθυντικών στελεχών, των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού των κοινοτικών θεσμικών οργάνων, οργάνων και οργανισμών να συνεργάζονται με τους υπαλλήλους της OLAF, να τους ενημερώνουν και να τους παρέχουν συνδρομή, καθώς και την υποχρέωση των εν λόγω θεσμικών οργάνων, οργάνων και οργανισμών να κοινοποιούν στην OLAF τις πληροφορίες ή τα έγγραφα που κατέχουν και τα οποία αφορούν περιπτώσεις απάτης, διαφθοράς ή άλλης παράνομης δραστηριότητας, που απορρέουν από τα άρθρα 4, παράγραφος 6, στοιχείο α', 6, παράγραφος 6, και 7 των κανονισμών 1073/1999 και 1074/1999. Η ΕΤΕπ παρατηρεί συναφώς ότι, ενώ οι διατάξεις αυτές προβλέπουν ότι οι εν λόγω υποχρεώσεις ενημερώσεως και συνεργασίας εκτελούνται, όσον αφορά τα κράτη μέλη, σύμφωνα με τους όρους του εθνικού δικαίου, δεν προβλέπεται ότι, στην περίπτωση των κοινοτικών θεσμικών οργάνων, οργάνων και οργανισμών, εκτελούνται υπό τους όρους των αντιστοίχων καταστατικών ή άλλων κανονισμών.
- 154 Με το υπόμνημα ανταπαντήσεως, η ΕΤΕπ επικαλείται επίσης το γεγονός ότι, στην έκθεση πεπραγμένων για την περίοδο από Ιούλιο 1999 μέχρι Ιούλιο 2000, η επιτροπή εποπτείας της OLAF διαπίστωσε διάφορα κενά στην οργάνωση της OLAF όσον αφορά τη διαφάνεια, τη νομιμότητα και την αποτελεσματικότητά.

- 155 Αφετέρου, η ΕΤΕπ διερωτάται ως προς την ανάγκη να περιβληθεί η OLAF με τις εξουσίες που απαριθμούνται στις σκέψεις 152 και 153 της παρούσας απόφασης όσον αφορά την ίδια εφόσον υπάρχουν ήδη διάφορα πρόσφορα μέτρα για την πρόληψη και την καταπολέμηση της απάτης εντός της ΕΤΕπ.
- 156 Συναφώς επικαλείται, πρώτον, το καθήκον λογιστικού ελέγχου που έχει η ελεγκτική επιτροπή βάσει του άρθρου 14 του καταστατικού της ΕΤΕπ καθώς και το γεγονός ότι η Επιτροπή αυτή έχει προς τούτο πρόσβαση στα βιβλία, στους λογαριασμούς και στα άλλα χρήσιμα έγγραφα καθώς και τη συνδρομή των υπηρεσιών της ΕΤΕπ, όπως προβλέπει το άρθρο 24 του εσωτερικού κανονισμού της τράπεζας. Η ΕΤΕπ παρατηρεί επίσης ότι όταν διαχειρίζεται κοινοτικά έσοδα και έξοδα, η δραστηριότητά της υπόκειται στον έλεγχο του ελεγκτικού συνεδρίου σύμφωνα με το άρθρο 248, παράγραφος 3, ΕΚ.
- 157 Δεύτερον, η ΕΤΕπ αναφέρεται στον χάρτη εσωτερικής επιθεώρησης και σε ένα έγγραφο που τιτλοφορείται «General Office Procedures Manual» από τα οποία προκύπτει, όπως διευκρινίζει η ΕΤΕπ, ότι η υπηρεσία εσωτερικού ελέγχου που διαθέτει έχει το καθήκον να αξιολογεί και να εξετάζει την ορθή εφαρμογή των διαδικασιών εσωτερικού ελέγχου της ΕΤΕπ καθώς επίσης και να βεβαιώνει ότι γίνεται ορθή διαχείριση των πόρων της. Προς τούτο, η εν λόγω υπηρεσία έχει δικαίωμα να απευθύνεται σε κάθε πρόσωπο εντός της ΕΤΕπ καθώς και απεριόριστο δικαίωμα εξέτασης των δηλώσεων, των διαδικασιών και των αρχείων. Επιπλέον, εξουσιοδοτείται να διενεργεί έρευνες όταν υπάρχουν υπόνοιες απάτης κατά των οικονομικών συμφερόντων της ΕΤΕπ και τρίτων όπου εμπλέκονται μέλη του προσωπικού ή των διευθυντικών οργάνων της ΕΤΕπ.
- 158 Κάθε μέλος του προσωπικού της που λαμβάνει γνώση περιστατικού τέτοιας φύσεως υποχρεούται να ενημερώσει σχετικώς είτε τον διευθυντή προσωπικού είτε τον προϊστάμενο της υπηρεσίας εσωτερικής επιθεώρησης. Μετά από προκαταρκτική έρευνα, ο τελευταίος αποφασίζει να κλείσει την υπόθεση αν δεν προκύψει κανένα αποδεικτικό στοιχείο. Στην αντίθετη περίπτωση πρέπει να αναφερθεί στον Πρόεδρο

της ΕΤΕπ, ο οποίος αποφασίζει αν ενδείκνυται η διενέργεια λεπτομερέστερης έρευνας και ιδίως αν αυτή απαιτεί τη συνδρομή εξωτερικών οργανισμών, οπότε πρέπει να συμφωνηθούν οι σχετικοί όροι επέμβασης. Η οριστική έκθεση του προϋσταμένου της υπηρεσίας εσωτερικής επιθεώρησης, μαζί με τις συστάσεις του, διαβιβάζεται στον Πρόεδρο και στον Γενικό Γραμματέα της ΕΤΕπ καθώς και στην ελεγκτική επιτροπή. Ο Πρόεδρος της ΕΤΕπ αποφασίζει για τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν.

- 159 Η ΕΤΕπ επικαλείται, τρίτον, διάφορες υποχρεώσεις ή απαγορεύσεις που προβλέπει ο κανονισμός του προσωπικού της ΕΤΕπ καθώς και διάφορους κανόνες επαγγελματικής δεοντολογίας που περιέχει ο κώδικας συμπεριφοράς ο οποίος διέπει τα μέλη του προσωπικού της, η παράβαση των οποίων μπορεί να επιφέρει την επιβολή πειθαρχικών κυρώσεων ή την καταγγελία συμβάσεως και μπορεί να συμβάλει στην πρόληψη της απάτης. Αυτό ισχύει, λόγω χάρη, για την απαγόρευση που υπέχουν τα μέλη του προσωπικού να ζητούν ή να δέχονται πλεονεκτήματα από εξωτερικές πηγές σε σχέση με την υπηρεσία τους στην ΕΤΕπ, για την απαγόρευση της κατάχρησης των πόρων του οργανισμού αυτού σε εξωτερική δραστηριότητα ή για την υποχρέωση να δηλώνεται κάθε σύγκρουση συμφερόντων σχετικά με κάποια πράξη της ΕΤΕπ.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 160 Πρέπει να σημειωθεί προκαταρκτικώς ότι η άποψη της ΕΤΕπ, κατά την οποία οι κανονισμοί 1073/1999 και 1074/1999 είναι παράνομοι διότι προσβάλλουν το καθεστώς αυτονομίας και τη φύση της ΕΤΕπ ως τραπεζικού οργανισμού, απορρίφθηκε ήδη στο πλαίσιο της εξέτασης του πρώτου αμυντικού ισχυρισμού που προβάλλει η ΕΤΕπ.
- 161 Κατόπιν αυτής της διευκρίνισης, επιβάλλεται να υπομνησθεί εκ προοιμίου ότι η αρχή της αναλογικότητας, η οποία εντάσσεται στις γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου, απαιτεί τα μέσα που προβλέπει μια κοινοτική διάταξη να προσφέρονται για την

υλοποίηση του επιδιωκόμενου σκοπού και να μην υπερβαίνουν το αναγκαίο για την επίτευξη του σκοπού αυτού μέτρο [βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 18ης Νοεμβρίου 1987, 137/85, Maizena, Συλλογή 1987, σ. 4587, σκέψη 15, και της 10ης Δεκεμβρίου 2002, C-491/01, British American Tobacco (Investments) και Imperial Tobacco, Συλλογή 2002, σ. I-11453, σκέψη 122].

- 162 Όσον αφορά τον δικαστικό έλεγχο των προϋποθέσεων που αναφέρονται στην προηγούμενη σκέψη, πρέπει να σημειωθεί ότι ο κοινοτικός νομοθέτης έχει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως σε τομείς όπως ο προκείμενος, οπότε μόνο η πρόδηλη ακαταλληλότητα ενός μέτρου που λαμβάνεται στον τομέα αυτό, σε σχέση με τον σκοπό που επιδιώκει το αρμόδιο όργανο, μπορεί να επηρεάσει τη νομιμότητα του μέτρου [βλ., κατ' αυτή την έννοια, απόφαση British American Tobacco (Investments) και Imperial Tobacco, όπ.π., σκέψη 123 και την παρατιθέμενη νομολογία].
- 163 Εν προκειμένω διαπιστώνεται, πρώτον, ότι η ΕΤΕπ, αρκούμενη στον ισχυρισμό ότι οι εξουσίες που παρέχουν στην OLAF τα άρθρα 4, παράγραφοι 2 και 6, στοιχείο α', 5, δεύτερο εδάφιο, και 7 των κανονισμών 1073/1999 και 1074/1999 είναι υπερβολικά ευρείες, δεν διευκρίνισε και κατά μείζονα λόγο δεν απέδειξε γιατί οι διατάξεις αυτές δεν είναι κατάλληλες ή αναγκαίες για την επίτευξη των στόχων που επιδιώκουν οι εν λόγω κανονισμοί.
- 164 Πρέπει επίσης να σημειωθεί συναφώς ότι η ορθή εκτίμηση της εκτάσεως εφαρμογής των διατάξεων που μνημονεύονται στην προηγούμενη σκέψη απαιτεί να ληφθούν υπόψη όλα τα λυσιτελή στοιχεία ερμηνείας, μεταξύ των οποίων αυτά που μνημονεύονται στις σκέψεις 107 και 108 της παρούσας απόφασης. Ειδικότερα, αντίθετα με όσα υποστήριξε η ΕΤΕπ ως προς αυτό το σημείο, η απόφαση του διευθυντή της OLAF να αρχίσει έρευνα, όπως εξάλλου η απόφαση του θεσμικού ή άλλου οργάνου ή του οργανισμού που έχει ιδρυθεί με τις συνθήκες ή βάσει αυτών να ζητήσει την έναρξη έρευνας, δεν χωρεί αν δεν υπάρχουν αρκούντως σοβαρές υπόνοιες σχετικά με περιπτώσεις απάτης ή διαφθοράς ή άλλων παρανόμων δραστηριοτήτων που μπορούν να βλάψουν τα οικονομικά συμφέροντα των Κοινοτήτων. Επιπλέον, πρέπει να σημειωθεί συναφώς ότι από το γράμμα του άρθρου 6, παράγραφος 3, των κανονισμών 1073/1999 και 1074/1999 προκύπτει ότι η γραπτή εντολή με την οποία πρέπει να είναι εφοδιασμένοι οι επιθεωρητές της OLAF αναφέρει το αντικείμενο της έρευνας.

- 165 Όσον αφορά τις ενδεχόμενες αδυναμίες στην εφαρμογή των διατάξεων των κανονισμών αυτών αρκεί να σημειωθεί ότι, ακόμα και αν αποδεικνύονται, δεν επηρεάζουν την αναλογικότητα και τη νομιμότητα των κανονισμών αυτών.
- 166 Δεύτερον, η ΕΤΕπ δεν απέδειξε ότι ο κοινοτικός νομοθέτης υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Συγκεκριμένα, θεώρησε ότι, καίτοι τα διάφορα θεσμικά όργανα, όργανα και οργανισμοί που έχουν ιδρυθεί με τις συνθήκες ή βάσει αυτών έχουν τους δικούς τους μηχανισμούς ελέγχου όπως είναι αυτοί στους οποίους αναφέρεται η ΕΤΕπ, ήταν αναγκαίο, προκειμένου να ενισχυθεί η πρόληψη και η καταπολέμηση της απάτης, της δωροδοκίας και των άλλων παρατυπιών κατά των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας να καταρτιστεί ένας μηχανισμός ελέγχου που θα είναι συγχρόνως κεντρικός εντός ενός και του αυτού οργάνου, εξειδικευμένος και θα ασκείται κατά τρόπο ανεξάρτητο και ομοιόμορφο σε σχέση με τα εν λόγω θεσμικά όργανα, όργανα και οργανισμούς.
- 167 Συναφώς, πρέπει να σημειωθεί ότι, όπως προκύπτει από τη σκέψη 105 της παρούσας απόφασης, το καθήκον έρευνας που ανατίθεται στην OLAF διαφέρει, ως εκ της ιδιαίτερης φύσεώς του και του ειδικού αντικειμένου του, από το καθήκον γενικού ελέγχου των λογαριασμών που έχει ιδίως το Ελεγκτικό Συνέδριο και, στην περίπτωση της ΕΤΕπ, η οικεία ελεγκτική επιτροπή.
- 168 Επιπλέον, ο κοινοτικός νομοθέτης θεώρησε ότι οι χωριστοί μηχανισμοί ελέγχου που καταρτίζονται στο επίπεδο των θεσμικών οργάνων, οργάνων ή οργανισμών που έχουν ιδρυθεί με τις συνθήκες ή βάσει αυτών και των οποίων τόσο η ύπαρξη όσο και τα επιμέρους ζητήματα απόκείνται στην εκτίμηση εκάστου οργάνου δεν συνιστούν, λαμβανομένων υπόψη των επιδιωκόμενων στόχων, λύση που παρουσιάζει βαθμό αποτελεσματικότητας ισοδύναμο με αυτήν που μπορεί να έχει ένα σύστημα συγκεντρώσεως της αρμοδιότητας έρευνας στους κόλπους ενός και του αυτού οργάνου, εξειδικευμένου και ανεξαρτήτου. Πρέπει, πράγματι, να σημειωθεί ως προς αυτό το σημείο ότι οι κανονισμοί 1073/1999 και 1074/1999 έχουν ιδίως ως αντικείμενο να

αναθέσουν στην OLAF αρμοδιότητα έρευνας που θα ασκηθεί τόσο εντός των εν λόγω θεσμικών οργάνων, οργάνων και οργανισμών ως «εσωτερικές» έρευνες όσο και εκτός αυτών με «εξωτερικές» έρευνες.

- 169 Εξάλλου, πρέπει να σημειωθεί ότι οι κανονισμοί 1073/1999 και 1074/1999 πρόβλεψαν ρητώς στο άρθρο 4, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ότι οι εσωτερικές έρευνες της OLAF διεξάγονται υπό τους όρους και σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπουν οι κανονισμοί αυτοί καθώς και τις αποφάσεις που λαμβάνει το κάθε θεσμικό όργανο, όργανο και οργανισμός.
- 170 Όπως προκύπτει από τη σκέψη 109 της παρούσας απόφασης, δεν αποκλείεται συνεπώς ορισμένες ιδιαιτερότητες που συνδέονται με την εκτέλεση των καθηκόντων που έχουν ανατεθεί στην ΕΤΕπ να ληφθούν ενδεχομένως υπόψη από την τελευταία κατά τη λήψη της απόφασης του άρθρου 4, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, των κανονισμών 1073/1999 και 1074/1999 με την επιφύλαξη βεβαίως ότι η ΕΤΕπ οφείλει να αποδείξει την ανάγκη των περιορισμών που θα καθόριζε προς τούτο.
- 171 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι ο τέταρτος αμυντικός ισχυρισμός της ΕΤΕπ πρέπει να απορριφθεί.

Επί της υποχρέωσης αιτιολογήσεως

- 172 Με τον πέμπτο αμυντικό ισχυρισμό η ΕΤΕπ υποστηρίζει ότι οι κανονισμοί 1073/1999 και 1074/1999 εκδόθηκαν κατά παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως που επιβάλλουν τα άρθρα 253 ΕΚ και 162 ΕΑ αντιστοίχως.

- 173 Ειδικότερα, οι εν λόγω κανονισμοί δεν εκθέτουν τους λόγους για τους οποίους έπρεπε να ανατεθούν στην OLAF οι εξουσίες τις οποίες περιεβλήθη δυνάμει αυτών και να επιβληθούν στα θεσμικά όργανα, όργανα και οργανισμούς, και ειδικότερα στην ΕΤΕπ, οι υποχρεώσεις που θεσπίζουν οι κανονισμοί αυτοί. Επιπλέον, δεν αναφέρουν γιατί τα μέτρα που έλαβαν ήδη τα εν λόγω θεσμικά όργανα, όργανα και οργανισμοί για την καταπολέμηση της απάτης ήταν ανεπαρκή ή ακατάλληλα για τον σκοπό αυτό.
- 174 Συναφώς πρέπει να σημειωθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, η αιτιολογία την οποία επιβάλλει το άρθρο 253 ΕΚ πρέπει να είναι προσαρμοσμένη στη φύση της συγκεκριμένης πράξης. Ναι μεν πρέπει να εκθέτει σαφώς και ακριβώς τη συλλογιστική του κοινοτικού οργάνου, συντάκτη της πράξεως, έτσι ώστε να δίνει τη δυνατότητα στους ενδιαφερομένους να γνωρίζουν τους λόγους που υπαγόρευσαν τη λήψη του μέτρου και στον αρμόδιο δικαστή να ασκήσει τον έλεγχό του, πλην όμως δεν απαιτείται να διευκρινίζει όλα τα σχετικά νομικά ή πραγματικά στοιχεία. Συγκεκριμένα, το ζήτημα αν η αιτιολογία μιας πράξεως ανταποκρίνεται στους όρους του άρθρου 253 ΕΚ εκτιμάται με γνώμονα όχι μόνο τη διατύπωσή της αλλά και το πλαίσιο της καθώς και το σύνολο των νομικών κανόνων που διέπουν τον συγκεκριμένο τομέα. Κατά συνέπεια, αν η αμφισβητούμενη πράξη αναφέρει το ουσιώδες μέρος του στόχου που επιδιώκει το όργανο, είναι περιττό να απαιτείται ειδική αιτιολογία για κάθε μια από τις τεχνικές επιλογές που περιέχει [βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 12ης Μαρτίου 2002, C-27/00 και C-122/00, Omega Air κ.λπ., Συλλογή 2002, σ. I-2569, σκέψεις 46 και 47, καθώς και British American Tobacco (Investments) και Imperial Tobacco, όπ. π., σκέψεις 165 και 166].
- 175 Στην περίπτωση των κανονισμών 1073/1999 και 1074/1999 πρέπει να διαπιστωθεί ότι τηρούνται αυτοί οι όροι. Συγκεκριμένα, όπως παρατηρεί ο γενικός εισαγγελέας στην παράγραφο 166 των προτάσεών του, το προοίμιο των κανονισμών παραθέτει μεταξύ άλλων τους επιδιωκόμενους στόχους, τα επιλεγόμενα μέσα και τους λόγους για τους οποίους ο κοινοτικός νομοθέτης φρονεί ότι αυτά είναι κατάλληλα και αναγκαία για την επιδίωξη των στόχων αυτών.
- 176 Όσον αφορά ειδικότερα τις εξουσίες εσωτερικής έρευνας που παρέχονται στην OLAF, προκύπτει ιδίως από τον συνδυασμό της δεύτερης έως τέταρτης, της έβδομης

και της εικοστής πρώτης αιτιολογικής σκέψης των κανονισμών 1073/1999 και 1074/1999 ότι η ανάθεση των εξουσιών αυτών προέρχεται από τη βούληση του κοινοτικού νομοθέτη να εφαρμόσει όλα τα διαθέσιμα μέσα για την επίτευξη του στόχου της προστασίας των οικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας και ότι η ανάθεση αυτή κρίθηκε αναγκαία, μ' αυτήν την προοπτική, προκειμένου να ενισχυθεί η αποτελεσματικότητα της καταπολέμησης της απάτης και κάθε άλλης παράνομης δραστηριότητας που βλάπτει τα εν λόγω συμφέροντα.

- 177 Αντίθετα με όσα ισχυρίζεται η ΕΤΕπ, δεν μπορεί να απαιτηθεί από τον κοινοτικό νομοθέτη, στο πλαίσιο της υποχρέωσης αιτιολογήσεως, να απαριθμεί στο προοίμιο πράξεων, όπως οι εν λόγω κανονισμοί, τα μέτρα που υπάρχουν ήδη εντός των διαφόρων θεσμικών οργάνων, οργάνων ή οργανισμών και να διευκρινίζει γιατί τα μέτρα αυτά δεν είναι ικανά να αποτρέψουν την έκδοση τέτοιων κανονισμών.

Επί της παραβάσεως των κανονισμών 1073/1999 και 1074/1999

- 178 Όπως εκτίθεται στις σκέψεις 53 έως 55 της παρούσας απόφασης, η Επιτροπή ζητεί την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως για τον λόγο ότι συνιστά παράβαση των κανονισμών 1073/1999 και 1074/1999 και ειδικότερα του άρθρου 4 αυτών.
- 179 Καίτοι η ΕΤΕπ δεν υποστήριξε ρητά ότι, αν υποθεθεί ότι οι κανονισμοί αυτοί έχουν εφαρμογή στην ΕΤΕπ και συνάδουν με το κοινοτικό δίκαιο, η προσβαλλομένη απόφαση δεν συνιστά παράβαση των κανονισμών αυτών, ορισμένοι αμυντικοί ισχυρισμοί που διατύπωσε μπορούν πάντως να ερμηνευθούν κατ' αυτήν την έννοια. Αυτό ισχύει μεταξύ άλλων για το επιχείρημα που εξετάστηκε ήδη, ότι η προσφυγή της Επιτροπής διώκει στην πραγματικότητα να διαπιστωθεί η παράλειψη της ΕΤΕπ να εφαρμόσει το άρθρο 4, παράγραφος 1, των κανονισμών αυτών και όχι η παράβαση των κανονισμών αυτών από την προσβαλλομένη απόφαση. Με το υπόμνημα ανταπαντήσεως, η ΕΤΕπ υπογράμμισε συναφώς ότι το προοίμιο της προ-

σβαλλομένης απόφασης δεν αναφέρεται καθόλου στους κανονισμούς αυτούς και υποστήριξε ότι η απόφαση απηχεί αντιθέτως τη βούληση της ΕΤΕπ να καταρτίσει ένα αποτελεσματικό σύστημα εσωτερικού ελέγχου που λαμβάνει υπόψη το νομικό πλαίσιο που τη διέπει.

180 Συναφώς, πρέπει να διαπιστωθεί ότι, όπως υποστήριξε η Επιτροπή, η προσβαλλομένη απόφαση συνιστά πολύπτυχη παράβαση του άρθρου 4 των κανονισμών 1073/1999 και 1074/1999.

181 Πρώτον, ενώ το άρθρο 4, παράγραφος 1, των κανονισμών αυτών προβλέπει ότι η OLAF πραγματοποιεί διοικητικές έρευνες εντός των θεσμικών οργάνων, οργάνων και οργανισμών που έχουν ιδρυθεί με τις συνθήκες ή βάσει αυτών, προκύπτει αφενός από την παράγραφο 4 του πρώτου μέρους της προσβαλλομένης απόφασης ότι οι εσωτερικές έρευνες στην ΕΤΕπ διεξάγονται μόνον από τις υπηρεσίες εσωτερικής επιθεώρησης της ΕΤΕπ, σύμφωνα με τις διαδικασίες που ισχύουν σ' αυτή, και, αφετέρου, από τα σημεία 5 έως 8 του πρώτου μέρους της εν λόγω απόφασης ότι η συνεργασία με την OLAF περιορίζεται συναφώς στη διεξαγωγή εσωτερικής έρευνας από τις εν λόγω υπηρεσίες σε περίπτωση που το ζητήσει ο διευθυντής της OLAF και στην κοινοποίηση των αποτελεσμάτων της έρευνας στον εν λόγω διευθυντή.

182 Δεύτερον, ενώ το άρθρο 4, παράγραφος 2, των κανονισμών 1073/1999 και 1074/1999 προβλέπει μεταξύ άλλων ότι η OLAF έχει άμεση πρόσβαση χωρίς προειδοποίηση σε κάθε πληροφορία που κατέχουν τα εν λόγω θεσμικά όργανα, όργανα ή οργανισμοί υπό τον μόνο όρο ότι αυτά ενημερώνονται σχετικά, τα σημεία 9 και 10 του πρώτου μέρους της προσβαλλομένης απόφασης προβλέπουν ότι η πρόσβαση της OLAF σε πληροφορίες που κατέχει η ΕΤΕπ εξαρτάται, σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, από την άδεια του Προέδρου της ΕΤΕπ, ο οποίος και προσδιορίζει τα επιμέρους ζητήματα της πρόσβασης αυτής.

183 Τρίτον, το δεύτερο μέρος της προσβαλλομένης απόφασης που αφορά τις πράξεις της δεύτερης κατηγορίας συνιστά επίσης παράβαση του άρθρου 4, παράγραφοι 1 και 2,

των κανονισμών 1073/1999 και 1074/1999, καθόσον προβλέπει ότι εφαρμογή έχει μόνο το σύστημα εσωτερικών ερευνών της ΕΤΕπ όπως περιγράφεται στις σκέψεις 157 και 158 της παρούσας απόφασης και ότι, στο πλαίσιο αυτό, η ΕΤΕπ μπορεί να ζητήσει τη συνδρομή της OLAF σύμφωνα με τις κατάλληλες διαδικασίες που θα επιδιώξει να καθορίσει η ΕΤΕπ μαζί με την εν λόγω υπηρεσία.

184 Κατά τα λοιπά οι προεκτεθείσες διατάξεις, αν αναγνωστούν υπό το φως του προοιμίου της προσβαλλομένης απόφασης που υπογραμμίζει ρητά ότι η απόφαση εκδόθηκε λαμβανομένου υπόψη του νομικού πλαισίου στο οποίο υπήγαγε την ΕΤΕπ η Συνθήκη ΕΚ και το καταστατικό της, απηχούν, και δη προδήλως, την απόφαση της ΕΤΕπ να θεωρήσει ανεφάρμοστους έναντι αυτής τους κανονισμούς 1073/1999 και 1074/1999.

185 Συνεπώς, η ΕΤΕπ, εκδίδοντας την προσβαλλομένη απόφαση η οποία στηρίζεται στην εσφαλμένη αντίληψη ότι οι κανονισμοί 1073/1999 και 1074/1999 δεν έχουν εφαρμογή στην ΕΤΕπ και η οποία απηχεί κατά συνέπεια τη βούληση της τελευταίας να οργανώσει κατά τρόπο αποκλειστικό την καταπολέμηση της απάτης στους κόλπους της, διαμορφώνοντας παράλληλα κάποιες μορφές περιορισμένης λειτουργικής συνεργασίας με την OLAF, απέκλεισε την εφαρμογή του συστήματος που θεσπίζουν οι εν λόγω κανονισμοί και αντικατέστησε την απόφαση που προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφοι 1, δεύτερο εδάφιο, και 6 των κανονισμών αυτών με την κατάρτιση ενός δικού της, ξεχωριστού συστήματος.

186 Αποκλείοντας την εφαρμογή των κανονισμών 1073/1999 και 1074/1999 και αρνούμενη να προσαρμόσει τις εσωτερικές διαδικασίες κατά τρόπο ώστε να πληροί τις απαιτήσεις των κανονισμών αυτών, η ΕΤΕπ παρέβη τους εν λόγω κανονισμούς και ιδίως το άρθρο 4 και υπερέβη το περιθώριο οργανωτικής αυτονομίας που διατηρεί στον τομέα της καταπολέμησης της απάτης.

- 187 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι η προσφυγή της Επιτροπής πρέπει να γίνει δεκτή και η προσβαλλομένη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 188 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα του αντιδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ζήτησε την καταδίκη της ΕΤΕπ και η τελευταία ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα. Δυνάμει του άρθρου 69, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του ίδιου κανονισμού, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο θα φέρουν τα δικαστικά έξοδα τους.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της διευθύνουσας επιτροπής της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων της 10ης Νοεμβρίου 1999 για τη συνεργασία με την ευρωπαϊκή υπηρεσία καταπολέμησης της απάτης (OLAF).**

- 2) **Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων στα δικαστικά έξοδα.**
- 3) **Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.**

Rodríguez Iglesias	Puissochet	Wathelet
Schintgen	Gulmann	Edward
La Pergola	Jann	Σκουρής
Macken		Colneric
von Bahr		Rosas

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 10 Ιουλίου 2003.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος

G. C. Rodríguez Iglesias